

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΦΙΡΜΑΝΙΑ
ΑΦΟΡΩΝΤΑ ΕΙΣ ΤΑ ΕΝ Τῆ ΧΕΡΣΟΝΗΣΩ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ
ΚΑΙ ΑΛΛΑΧΟΥ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΜΕΤΟΧΙΑ

Εἰς τὸν δωδέκατον τόμον (1972) τοῦ περιοδικοῦ «Μακεδονικά» (σελ. 283-295) ἐδημοσίευσα δύο φερμάνια τουρκικὰ τῶν ἐτῶν 1560 καὶ 1569 προερχόμενα ἐκ τῶν μονῶν Μεγίστης Λαύρας καὶ Βατοπεδίου, ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ὡς γνωστὸν μονῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὁρους. Τὸ ἱστορικὸν τῶν δημοσιευθέντων αὐτῶν ἐγγράφων ἐξέθεσα ἐκεῖ. Ὁ αὐτὸς μοναχὸς Ἀλέξανδρος Λαυριώτης, ἱστοριογράφος καὶ ἀκούραστος ἐρευνητὴς, πλὴν τῶν δημοσιευθέντων δύο ἀνωτέρω φερμανίων, ἔθεσε πρὸ δεκαετίας εἰς τὴν διάθεσίν μου καὶ τὰ κατωτέρω τουρκικὰ ἔγγραφα:

Δέκα τρεῖς μεταφράσεις φερμανίων τὰς ὁποίας ἀντέγραψε ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 48 κώδικος τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους, διαστάσεων 0,27×0,38 δερματοδέτου, συγκειμένου ἐκ σελίδων 341, ἔχοντος δὲ καὶ τινὰς λευκὰς σελίδας. Εἰς τὸν κώδικα τοῦτον, εἰς τὸν ὁποῖον ἔχουν ἀντιγραφῆ τὰ ἀνωτέρω ἐν μεταφράσει φερμάνια δι' ὑπηρεσιακὴν χρῆσιν τῶν μονῶν—τὰ πρωτότυπα τῶν ὁποίων δὲν ἠδυνήθην νὰ μελετήσω καθ' ὅσον εὐρίσκονται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος—πλὴν τῶν ἀνωτέρω, ἔχουν καταχωρισθῆ ληψοδοσίαι καὶ ἰσολογισμοὶ τῶν ἐτῶν 1808-1856 τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἁγιορειτῶν ἐπιτρόπων, οἵτινες καὶ ὑπογράφουν ἐν αὐτῷ, ὡς με ἐπιληροφόρησε γραπτῶς ὁ Ἀλέξανδρος Λαυριώτης.

Διεξήλθον μετὰ προσοχῆς τὰς μεταφράσεις ταύτας, δέκα τρεῖς ἐν συνόλῳ, ἀλλ' ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι ὁ ἄγνωστος εἰς ἐμὲ μεταφραστὴς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δὲν ἦτο ἐγκρατὴς τῆς τουρκικῆς γλώσσης καὶ ἰδίως τῆς φορολογικῆς καὶ διοικητικῆς νομοθεσίας. Ἡ παραβολὴ τοῦ περιεχομένου τῶν μεταφράσεων πρὸς ἄλλα παρόμοια κείμενα τουρκικὰ παρουσιάζουν τὸν μεταφραστὴν αὐτὸν χρησιμοποιοῦντα ἀναμιξ τουργικὰς, ἀραβικὰς καὶ ἑλληνικὰς λέξεις μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε νὰ καθίσταται τὸ περιεχόμενον ἐν πολλοῖς ἀκατάληπτον καὶ νὰ μὴ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆ ἀπὸ τὸν μελετητὴν πρὸς ἐξαγωγήν σαφῶν συμπερασμάτων. Ἐν τούτοις θεωρῶ σκόπιμον νὰ σημειώσω ἐνταῦθα τὴν ὑπαρξίν τῶν ἐγγράφων εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὥστε ἄλλος ἐρευνητὴς τοῦ μέλλοντος νὰ φέρῃ εἰς τὴν δημοσιότητα ἐν καιρῷ τὰ ἐπίσημα ταῦτα κείμενα τῆς τουρκοκρατίας τῶν ἐτῶν 1223 (καθ' ἡμᾶς 1806) μέχρι τοῦ ἔτους 1860, περιέχοντα

λίαν χρησίμους εἰδήσεις διὰ τὴν τουρκοκρατίαν ἐν Μακεδονίᾳ ἰδιαιτέρως δὲ πληροφορίας διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω 13 μεταφράσεων τῶν φερμανίων καὶ ἐτέρων τεσσάρων φερμανίων ἐξ ὀλοκλήρου μετεφρασμένων ἀπὸ ἄριστον μεταφραστὴν καὶ τὰ ὁποῖα δημοσιεύω κατωτέρω, ἕτερα 130 φερμάνια καὶ ἄλλα ἀνέκδοτα ἔγγραφα, ὡς γράφει εἰς τὴν ἐπιστολὴν του ὁ Ἀλέξανδρος Λαυριώτης, κατέγραψεν εἰς τὰ Ἀρχεῖα τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ἢ ὑπ' αὐτῆς ὀρισθεῖσα ἐξ ἁγιορειτῶν ἐπιτροπῆ τὸ ἔτος 1920, τὰ ὁποῖα ἐδημοσιεύθησαν εἰς περιληπτικὸν κατάλογον ὁμοῦ μετ' ἄλλων ἑλληνικῶν ἐγγράφων καὶ κωδίκων εἰς αὐτοτελὲς τεῦχος ὑπὸ τοῦ προηγουμένου Ἀδριανοῦ Βατοπεδινοῦ¹.

ΤΑ ΦΕΡΜΑΝΙΑ

Δημοσιεύω κατωτέρω ἐν μεταφράσει τὰ τέσσαρα ταῦτα ἀνέκδοτα φερμάνια, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰ ἐν τῇ χερσονήσῳ τῆς Κασσάνδρας κυρίως εὑρισκόμενα πολλὰ μετόχια² τῶν διαφόρων μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ἐκ τῶν φερμανίων τούτων, τὰ μὲν πρῶτα τρία εὑρίσκονται εἰς τὰ Ἀρχεῖα τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, τὸ δὲ τέταρτον κατὰ σειρὰν προέρχεται ἐκ τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεγίστης Λαύρας.

Τὰ φερμάνια ταῦτα μετεφράσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀπὸ τὸν ἄριστον τουρκομαθῆ Ἰωάννην Παναγιωτίδην, ἄνδρα πεπαιδευμένον καὶ χειριζόμενον καλῶς, τόσον τὴν τουρκικὴν, ὅσον καὶ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Προσεπάθησα νὰ ἐπιτύχω φωτοτύπησιν τῶν πρωτοτύπων χωρὶς νὰ τὸ ἐπιτύχω. Καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος Λαυριώτης, ὅστις καὶ εἶχεν ὑποσχεθῆ εἰς τὸν γράφοντα τὴν παροχὴν καὶ αὐτῆς τῆς ἐκδουλεύσεως, ὑποστάς κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν καταδρομὴν τῆς τύχης, ἀπὸ τινων ἐτῶν ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς μονῆς τῆς Μεγίστης Λαύρας, ἔνθα ἐμόναζεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ἀλλὰ καὶ δύο φίλοι συνεργάται ἐπιστήμονες, ἐπίσης μεταβάντες ἐκεῖ δὲν κατώρθωσαν νὰ λάβουν φωτοτυπίας τῶν φερμανίων. Ἐλπίζω νὰ ἐπιτύχη ἡ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ λαμπροῦ Ἰδρύματος τῶν Πατρικῶν Μελετῶν τὴν ἀνεύρεσιν, φωτοτύπησιν καὶ ἔκδοσιν τῶν τόσον χρησίμων ἐπισήμων αὐτῶν ἐγγράφων τῆς τουρκοκρατίας.

Α'

Μονόγραμμα τοῦ σουλτάνου Μουσταφᾶ Χάν τοῦ Γ'

Ἐκ κατ' ἀποκοπὴν φόρος ὁ καταβαλλόμενος ὑπὸ τῶν Ἁγιορειτῶν ἀντι

1. Κατάλογος τῶν ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ἀποκειμένων Τυπικῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους Χρυσοβούλλων Βλαχικῶν καὶ Κηροβούλλων, Σιγιλλίων, Φερμανίων καὶ διαφόρων ἄλλων ἐπισήμων Ἐγγράφων, ἐν Ἀθήναις, τύποις «Προμηθέως», 1921.

2. Μετόχια, δηλ. ἀγροκτήματα, τουρκ. τσιφλίκ.

τῶν φορολογιῶν τῶν Χανεχόι ἀβαρήζ¹ καὶ πετέλ νοζούλ² ὡς καὶ τὰ μετόχια τῶν ἐν τῇ Χερσονήσῳ τοῦ Ἁγίου Ὀρους μονῶν, τὰ κείμενα ἐν τῇ χερσονήσῳ ταύτῃ καὶ τοὺς ἀναφερομένους δήμους, κατεχωρίσθησαν εἰς τὸν οἰκεῖον βακουφικὸν κώδικα³ συμφώνως πρὸς τὴν νέαν κτηματικὴν καταγραφὴν, τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ τετάρτου γραμματέως τοῦ Μεβκουφάτ Δερβίς Μεχμέτ καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱεροῦ τεμένουσ Νούρι Ὀσμανιὲ Ἀχμέτ. Τὸ παρὸν ἀντίγραφον⁴ τοῦ εἰρημένου κώδικος ἐδόθη εἰς τοὺς Ἁγιορείτας δυνάμει ὑψηλοῦ φερμανίου, ἐκδοθέντος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς περιληπτικῆς ἐκθέσεως τοῦ Μεγάλου Βεζύρου, ἵνα ἀπὸ τῆς 1 Μουχαρέμ τοῦ ἔτους 1178 ληφθῇ ὑπ' ὄψιν.

Ἐν τῷ Δήμῳ Μαντεμοχωρίων⁵. — Ἀκολουθεῖ ἐν συνεχείᾳ πίναξ ὄλων τῶν μετοχιῶν τῆς Χερσονήσου Κασσάνδρας. Ἐπρωτίμησα νὰ τὰ καταχωρίσω ἐνταῦθα ἐν συντομίᾳ, ἔνεκα τῆς ἐκ 14 σελίδων ἐκτάσεως τοῦ φερμανίου τούτου, εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς περιλήψεως ν' ἀναγράψω τὸ σύνολον τῶν μετοχιῶν καὶ ἄλλα σχετικὰ στοιχεῖα πρὸς διαφώτισιν τοῦ ἀναγνώστου.

1) Μετόχιον Πυργούδια τῆς μονῆς Ἰβήρων. 2) Μετόχιον τῆς μονῆς Ἁγίου Παύλου. 3) Μετόχιον τῆς μονῆς Χελανδαρίου. 4) Μετόχιον τῆς μονῆς Λαύρας. 5) Μετόχιον τῆς μονῆς Ζωγράφου. 6) Μετόχιον τῆς μονῆς Βατοπεδίου, κείμενον εἰς τὴν περιοχὴν Μαντεμοχωρίων. 7) Ἔτερον μετόχιον τῆς αὐτῆς μονῆς εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν. 8) Μετόχιον τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου. 9) Μετόχιον τῆς μονῆς Ἰβήρων, κείμενον παρὰ τὸ χωρίον Ἱερισσὸς τῆς περιοχῆς Μαντεμοχωρίων. 10) Τὸ κατεστραμμένον μετόχιον Κορώννα τῆς μονῆς Χελανδαρίου, κείμενον πλησίον τοῦ χωρίου Ἱερισσός. 11) Μετόχιον τῆς μονῆς Καρακάλλου κατεστραμμένον, κείμενον εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Ἱερισσός. 12) Μετόχιον τῆς μονῆς Ξηροποτάμου. 13) Μετόχιον τῆς μονῆς Διονυσίου. 14) Μετόχιον τῆς μονῆς Βατοπεδίου, κείμενον παρὰ τὸ χωρίον Ὀρμύλια. 15) Μετόχιον τῆς μονῆς Ζωγράφου, κείμενον εἰς τὸν δῆμον Παζαρούδας. 16) Μετόχιον τῆς μονῆς Λαύρας, κείμενον εἰς τὸν αὐτὸν δῆμον. 17) Μετόχιον τῆς μονῆς Δοχειαρίου, κείμενον εἰς τὸν αὐτὸν δῆμον. 18) Μετόχιον τῆς μονῆς Ξηροποτάμου, κείμενον εἰς τὸν αὐτὸν δῆμον. 19) Μετόχιον τῆς μονῆς Βατοπεδίου, κείμενον εἰς τὴν θέσιν «Ἁγιος Μάμας» τοῦ ἀνωτέρω δήμου. 20) Μετόχιον τῆς μονῆς Ξηροποτάμου, κείμενον εἰς τὴν

1. Τουρκικὴ φορολογικὴ λέξις σημαίνουσα φόρον ἐπιβαλλόμενον μόνον εἰς φορολογουμένας ομάδας ἀνθρώπων, οἰκογενειῶν, οἰκισμῶν, οὐχὶ ὅμως εἰς μεμονωμένα ἄτομα.

2. Εἶδος φορολογίας ὑπὸ τύπον καταλύματος πρὸς ἐξυπηρέτησιν ὀργάνων τῆς κρατικῆς ἐξουσίας.

3. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, μεβικουβάτ τεφτερί, σημαίνει αὐτοκρατορικὸν κτηματολόγιον.

4. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, σουρέτ.

5. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, σιντρικίς, τὸ βυζαντινὸν Σιδηροκαύσια (Μαντεμοχώρια).

θέσιν «Σάρτη» τοῦ αὐτοῦ δήμου. 21) Μετόχιον τῆς μονῆς Ἁγίου Παύλου, κείμενον εἰς τὴν θέσιν «Σάρτη». 22) Μετόχιον τῆς μονῆς Παντοκράτορος κείμενον ἐν τῇ θέσει «Συκιά». 23) Μετόχιον τῆς μονῆς Γρηγορίου, κείμενον ἐν τῇ θέσει «Συκιά». 24) Μετόχιον τῆς μονῆς Δοχειαρίου, κείμενον ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 25) Μετόχιον τῆς μονῆς Σίμωνος Πέτρας, κείμενον ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 26) Μετόχιον τῆς μονῆς Διονυσίου, κείμενον ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 27) Μετόχιον τῆς Μονῆς Διονυσίου, κείμενον ἐν τῇ θέσει «Δεβελίκια» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 28) Μετόχιον τῆς μονῆς Σταυροδικία, κείμενον ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 29) Μετόχιον τῆς μονῆς Ἐσφιγμένου ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 30) Μετόχιον τῆς μονῆς Καρακάλλου ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 31) Μετόχιον τῆς μονῆς Ἰβήρων ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς καὶ πλησίον τοῦ χωρίου Καλάνδρα. 32) Μετόχιον τῆς μονῆς Ἰβήρων παρὰ τὴν θέσιν «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 33) Μετόχιον τῆς μονῆς Ἰβήρων ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 34) Μετόχιον τῆς μονῆς Ἰβήρων παρὰ τὴν θέσιν «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 35) Μετόχιον τῆς μονῆς Χελανδαρίου ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 36) Μετόχιον τῆς μονῆς Χελανδαρίου ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 37) Μετόχιον τῆς μονῆς Γρηγορίου ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 38) Μετόχιον τῆς Ρωσικῆς μονῆς ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ Δήμου Καλαμαριάς. 39) Μετόχιον τῆς μονῆς Ἁγίου Παύλου ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 40) Μετόχιον τῆς μονῆς Ξηροποτάμου ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 41) Μετόχιον τῆς μονῆς Ζωγράφου ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 42) Μετόχιον τῆς μονῆς Παντοκράτορος ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 43) Μετόχιον τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ Δήμου Καλαμαριάς. 44) Μετόχιον τῆς μονῆς Λαύρας ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 45) Μετόχιον τῆς μονῆς Ἐσφιγμένου ἐν τῇ θέσει «Πορταριά» τοῦ δήμου Παζαρούδας. 46) Μετόχιον τῆς μονῆς Διονυσίου ἐν τῇ ὁδῷ Καλαμαριάς. 47) Μετόχιον τῆς μονῆς Κωνσταμονίτου ἐν τῷ δήμῳ Καλαμαριάς. 48) Μετόχιον τῆς Ρωσικῆς μονῆς ἐν «Ἁγίῳ Νικολάῳ» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 49) Μετόχιον τῆς μονῆς Ζωγράφου ἐν τῷ δήμῳ Καλαμαριάς. 50) Μετόχιον τῆς μονῆς Φιλοθέου πλησίον τοῦ χωρίου «Μυριόφυτον» 52) Μετόχιον τῆς μονῆς Χελανδαρίου ἐν τῇ θέσει «Βουλγάρρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 53) Μετόχιον τῆς μονῆς Ξενοφώντος ἐν τῇ θέσει «Τσαλῆ» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 54) Μετόχιον τῆς μονῆς Ἁγίου Παύλου τὸ λεγόμενον «Ἁγιοπαυλίτικον» ἐν τῷ δήμῳ Καλαμαριάς. 55) Μετόχιον τῆς μονῆς Δοχειαρίου ἐν τῇ Ὀρμυλία τοῦ δήμου Παζαρούδας. 56) Μετόχιον

τῆς μονῆς Ξενοφῶντος πλησίον τοῦ χωρίου Ἁγιος Νικόλαος τοῦ δήμου Παζαρούδας. 57) Μετόχιον κατεστραμμένον τῆς μονῆς Σίμωνος Πέτρας παρὰ τὸ χωρίον Ἁγιος Νικόλαος. 58) Μετόχιον τῆς μονῆς «Τσαοῦς»¹ κειμένης ἐντὸς τοῦ Φρουρίου Θεσσαλονίκης. Σύνολον μετοχίων πεντήκοντα ὀκτῶ (58) προνομιούχων καὶ σύνολον χανέδων ἑκατὸν τεσσαράκοντα δύο καὶ ἡμισυ (142 1/2). Ἐκαστος χανὲς μετὰ τοῦ μηνιαίου εἰσοδήματος ἰσοδυναμεῖ πρὸς 1.005 ἄσπρα. Ὅθεν χανέδες $142\frac{1}{2} \times 1.005 = \frac{285 \times 105}{2} = 143.213$ ἄσπρα. 110

ἄσπρα ἰσοδυναμοῦν πρὸς ἕν γρόσιον (143.215 : 110) ἔχομεν 1.301 γρόσια καὶ 48 ἄσπρα. Σημείωσις: πρόκειται περὶ χρυσῶν γροσίων.

Ὁ ἔφορος τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱεροῦ τεμένους Νούρι Ὀσμανιέ Ἀχμέτ, τοῦ οἰοῦτο τὸ κλέος αὐξηθεῖτω καὶ ὁ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ διατελέσας γραμματεὺς τοῦ Μεβκουφάτ Δερβίς Μεχμέτ, λαβόντες ἐντολὴν νὰ ἐνεργήσουν κατὰ τὸν ἐκτεθέντα τρόπον κτηματικὴν καταγραφὴν ἐν τῇ ἐκ τοῦ καζᾶ τῆς Θεσσαλονίκης ἐξαρτωμένη χερσονήσῳ τοῦ Ἁγίου Ὀρους, ἐτροποποίησαν καὶ ἐκ νέου διηυθέτησαν, συνφδὰ τῷ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐκδοθέντι ὑψηλῷ φερμανίῳ, τοὺς εἰς ἀντίκρυσμα τῶν φορολογιῶν «ἀβαρήζ» καὶ «πετέλ νοζούλ» καταβαλλομένους κατ' ἀποκοπὴν φόρων, καὶ ἀφ' οὗ συνέταξαν οὗτοι περιληπτικὸν κατάστιχον διαλαμβάνον περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐκ νέου ἐκτιμηθέντων καὶ ἐπιβληθέντων κατ' ἀποκοπὴν φόρων «ἀβαρήζ» καὶ «πετέλ νοζούλ», ἔφερον καὶ ὑπέβαλον αὐτὸ εἰς τὴν παρ' ἧς ἔλαβον τὴν ἀνωτέρω ἐντολὴν ἀρχὴν, συνφδὰ δὲ τῷ περιεχομένῳ τοῦ καταστίχου τούτου τῆς καταγραφῆς, ἐδόθη διαταγὴ εἰς τὸ κτηματολόγιον ἵνα ἐκτελεσθῇ παρ' αὐτοῦ σχετικὸς λογαριασμὸς κατὰ τὸ Κυβερνητικὸν σύστημα.

Τότε ἐγνώσθη ὅτι εἰς τὰ πεντήκοντα ὀκτῶ μετόχια, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἀνωτέρω ἀναγράφονται, ἐτέθησαν χανέδες καὶ ἐπειδὴ ἕκαστος χανὲς τῶν καταγεγραμμένων κατ' ἀποκοπὴν φόρων «ἀβαρήζ» καὶ «πετέλ νοζούλ» ἰσοδυναμεῖ πρὸς χίλια πέντε ἄσπρα, οἱ χανέδες οὗτοι σχηματίζουσιν ἔτησιον ποσὸν ἀνερχόμενον εἰς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τρεῖς χιλιάδας διακόσια δέκα τρία ἄσπρα, καὶ ὅτι, ἐκάστων ἑκατὸν δέκα ἄσπρων ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ὑπολογιζομένων εἰς ἕν γρόσιον ἔσεδι², ἀπαιτεῖται νὰ καταβάλλουν οἱ Ἁγιορειῖται ἔτησίως κατ' ἀποκοπὴν χίλια τριακόσια ἕν καὶ ἡμισυ γρόσια καὶ τεσσαράκοντα ὀκτῶ ἄσπρα. Ἐπειδὴ δὲ εἶχε συμφωνηθῆ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν τὴν Κυβέρνησιν ἐκπροσωποῦντων γραφέων καὶ τῶν Ἁγιορειτῶν, ἵνα,

1. Πρόκειται περὶ μετοχίου τῆς μονῆς Βλαττάδων τῆς Θεσσαλονίκης. Βλέπε καὶ Ἰ. Βασδραβέλλη, Ἀρχεῖον Μονῆς Βλαττάδων (1436-1839), Θεσσαλονίκη 1958, σ. 1 κ.έ.

2. Τὰ γρόσια ποῦ ἔφερον κεφαλὴν λέοντος ὀνομάζοντο οὕτω. Ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις τῶν γροσίων ἐκυμαίνετο κατὰ καιροὺς. Βλέπε Ἰ. Βασδραβέλλη, Ἱστορικὰ Ἀρχεῖα Μακεδονίας. Α' Ἀρχεῖον Θεσσαλονίκης (1695-1912), Θεσσαλονίκη 1952, σ. 150 καὶ περαιτέρω.

ὅταν πάντες οἱ ἰδιοκτῆται τῶν μετοχίων καταβάλοντες κατὰ τὸν ἀνωτέρω λογαριασμὸν τοὺς προσδιωρισμένους καὶ ἐπ' ὄνοματι αὐτῶν ἐγγεγραμμένους εἰς τὸν οἰκεῖον κώδικα φόρους λάβωσιν ἰδιαίτερα ἀντίγραφα τοῦ κώδικος τούτου, μὴ προστεθῶσι οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος φόροι τῶν μετοχίων εἰς τὰ τῆς Θεσσαλονίκης βιβλία τῶν «ἀβαρήζ», ἀλλὰ ἐγχειρισθῆ εἰς τοὺς κατοίκους τῶν μετοχίων Ἁγιορείτας ἐν σχετικὸν ἱερὸν αὐτοκρατορικὸν φερμάνιον, ὅπως, ἐφ' ὅσον καταβάλλουσιν οὗτοι ἐτησίως τοὺς ἀνωτέρω φόρους εἰς τοὺς εἰς τὴν εἰρημένην χερσονήσον διοριζομένους διοικητάς, ὄντας ὑποχρεωμένους νὰ καταβάλλουν τοὺς φόρους τούτους εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον τὴν πρώτην Μουχαρέμ ἐκάστου ἔτους¹ μὴ παρενοχληθῶσιν ἐκ νέου παρὰ τῆς διοικήσεως τοῦ καζᾶ Θεσσαλονίκης με ἀπαίτησιν «ἀβαρήζ» καὶ λοιπῶν φορολογιῶν. Διὰ τοῦτο ἐσημειώθη παρὰ τῶν καταγραφῶν ἐπὶ τοῦ σχετικοῦ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἐγγράφου ὅτι πρέπει νὰ καταχωρισθῶσι τὰ δέοντα εἰς τὸν βακουφικὸν κώδικα καὶ ἐγχειρισθῶσι, συνωδᾶ, ἰδιαίτερα ἀντίγραφα εἰς τοὺς διαληφθέντας Ἁγιορείτας. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, ἐπειδὴ τὸ ἐκ χιλίων τριακοσίων ἐνὸς καὶ ἡμίσεος γροσίων καὶ τεσσαράκοντα ὀκτῶ ἄσπρων ἀνωτέρω ποσὸν πρέπει νὰ θεωρηθῆ νέα πρόσοδος τοῦ δημοσίου ταμείου, διὰ τοῦτο, ἵνα συμφώνως τῇ ἀνωτέρω ἐπισημειωτικῇ ἐκθέσει καταχωρισθῶσι τὰ δέοντα εἰς τοὺς κώδικας τοῦ Μεβκουφάτ ἀπὸ τοῦ (1178) χιλιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους καὶ ἐκδοθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα σουρέτια εἰς τοὺς δικαιοῦχους Ἁγιορείτας, ὑπεβλήθη εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Σουλτάνον σχετικὴ περιληπτικὴ βεζυρικὴ ἐκθεσις², καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἐξεδόθη ὑψηλὸν φερμάνιον, διατάττον τὴν εἰς τὸ κτηματολόγιον ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους καταχώρισιν τῶν δεόντων καὶ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀπαιτουμένων ἀντιγράφων.

Ἐφ' ᾧ, συμφώνως τῷ εἰρημένῳ φερμανίῳ καταχωρισθέντος εἰς τὸν οἰκεῖον κώδικα ἐξήχθη τὸ παρὸν σουρέτιον ἀπαραλλάκτως ἐκ τοῦ Μεβκουφάτ³. Τῇ 6 Σαμπάν τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους 1178.

(Τ. Σ.) Ἄμπντουλλάχ

Τὸ δεύτερον φερμάνιον ἐξεδόθη τὴν 17 Σαμπάν 1178.

Μεβκουφάτ. (Ἐπογραφή): Ρετζέπ.

Ὁ μεταφραστὴς Ἰωάννης Π. Παναγιωτίδης.

1. Ὁ πρῶτος μῆν τοῦ ἀραβικοῦ ἔτους Ἐγείρας, δηλ. ὁ Μουχαρέμ, ὅστις ὁμοῦς δὲν συμπίπτει μετὰ τὴν χρονολογίαν ἡμῶν, διότι τότε οἱ Τούρκοι ὑπελόγιζον τὸ σεληνιακὸν ἔτος. Βλέπε διὰ τὴν μετατροπὴν τῶν χρονολογιῶν τὸ βιβλίον τοῦ Γερμανοῦ καθηγητοῦ Δρ. Hans Lietzmann, Cöschens Sammlung κ.λ., Berlin-Leipzig 1934.

2. Τὸ τουρκικὸν κείμενον τελχίς.

3. Μεβκουφάτ = κτηματολόγιον.

B'

Μονόγραμμα τοῦ Σουλτάνου Ἰαβδούλ - Χαμίτ Χάν Α'

Ἐξοχε Βεζύρη καὶ Μουσίρη Μου...¹ Πασᾶ, ὁ τὸν καζᾶν Θεσσαλονίκης διοικῶν καὶ τὰς κοινὰς ὑποθέσεις τακτοποιῶν, ὁ τὰ τῆς πολιτείας διὰ διαπεραστικοῦ νοῦ διευθύνων καὶ τὴν βᾶσιν τοῦ κράτους καὶ τῆς εὐδαιμονίας παγιῶν, ὁ τὰ θεμέλια τῆς εὐτυχίας καὶ τοῦ μεγαλείου στερεῶν καὶ ὑπὸ διαφόρων χαρίτων τοῦ ὑψίστου βασιλέως διακεκοσμημένος, διαιωνίζοι ὁ Ὑψιστος τὴν δόξαν σου.

Ἀνώτατε τῶν κριτῶν τῶν μουσουλμάνων, κάλλιστε τῶν διοικητῶν τῶν μονοθεϊστῶν, μεταλλεῖον ἀρετῆς καὶ γνώσεως, σηματοφόρε τοῦ ἱεροῦ νόμου καὶ τῆς θρησκείας, κληρονόμε τῶν ἐπιστημῶν τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ Θεοῦ, πανάξιε τῆς μεγάλης εὐσπλαγχνίας τοῦ βασιλέως, σοφολογιώτατε Ἱεροδικαστᾶ Θεσσαλονίκης, ἀξιεθῆτωσαν τὰ προσόντα σου. Ὑπογραμμὲ δὲ τῶν ἴσων καὶ τῶν ὁμοίων, ἀνακτορικῆ ἀξιοματικῆ καὶ ἐκτελεστὰ τῶν ἐντολῶν τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς τῶν Ἀνακτόρων, Χαφοὺζ Μεχμέτ Ἐμίβ, ἀξιεθῆτω ἡ περιωπὴ σου.

Ἄμα φθάση τὸ ὑψηλὸν Μου τοῦτο Αὐτοκρατορικὸν Μονόγραμμα², ἔστω γνωστὸν ὅτι οἱ μοναχοὶ τῆς χερσονήσου τοῦ Ἁγίου Ὀρους διὰ τῆς ἡν ὑπέβαλλον εἰς τὸ ὑποπόδιον τοῦ περιλάμπρου Αὐτοκρατορικοῦ Μου θρόνου ἀναφορᾶς, δηλοῦσιν ὅτι ἐν ᾧ οἱ τῆς εἰρημένης χερσονήσου μοναχοὶ ἔναντι τῶν φόρων ἀβαρηζ καταβάλλουσιν ἔκπαλαι εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς τῶν Ἀνακτόρων χίλια ἑξακόσια ἐξήκοντα ἐξ (1.666) γρόσια κατ' ἀποκοπὴν, ὡς ἀντίτιμον ὑφάσματος καὶ κρέατος³ καὶ ἐν ᾧ οὕτως ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς σχετικὰ μεγακλεῆ διατάγματα φέροντα αὐτοκρατορικὰ Χάττια⁴, ἵνα ἀπαλλάσσωνται οἱ Ἁγιορεῖται ἀπὸ πάντων τῶν στρατιωτικῶν φόρων καὶ ἀγγαρειῶν⁵, καὶ μὴ ἐνοχλῶνται παρ' οὐδενός, καὶ ἐν ᾧ ἐγένετο συνφδὰ τοῖς ἀνωτέρω διατάγμασιν ἐνέργεια, ἐξετελέσθη ἐπὶ τοῦ ἀοιδίμου Σουλτάνου Μουσταφᾶ Χάν Α' ἀπογραφὴ διὰ καλάμου νέου γραμματέως καὶ λεπτομερῆς ἐξέτασις τῶν ἐν ταῖς εἰς τὴν εἰρημένην χερσονήσον κειμέναις μοναῖς κατοικούντων μοναχῶν, ὅτι τότε τὸ ἐτησίως πληρωνόμενον ὑπὸ τῶν Ἁγιορεϊτῶν ὀρισμένον μίσθωμα γῆς⁶ καὶ φόρος καταναλισκομένου χοιρείου κρέατος⁷ καὶ τῶν ἀμπελώνων

1. Ἐλλείπει τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ φερμανίου.

2. Ἐννοεῖ τὸ φερμάνιον τὸ διακεκοσμημένον μετὰ τὴν γραφικὴν παράστασιν τοῦ ὀνόματος τοῦ σουλτάνου.

3. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, κερπᾶς μεχᾶ καὶ ζαράρι λάχμ.

4. Χάττιον, διάταγμα περιέχον αὐτόγραφον σημεῖωσιν τοῦ σουλτάνου.

5. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, τεκιαλίφι οὐρφιέ βέ σακκά.

6. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, μουκατάι ζεμίν.

7. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, ἰσπέντζ.

κατὰ στρέμματα, καὶ ἄδεια ἀγορᾶς σιτηρῶν, σὺν τῷ ἀνωτέρῳ ἀναφερθέντι κατ' ἀποκοπὴν φόρῳ, συνεποσώθησαν εἰς ἑννέα χιλιάδας ἑκατὸν ἓν καὶ ἥμισυ γρόσια (9.101,50), κατόπιν δὲ προσετέθησαν εἰς ταῦτα, διὰ τὸ ἰδιαιτέρον Σουλτανικὸν **Τ α μ ε ἰ ο ν** ἑπτὰ χιλιάδες (7.000) γρόσια· ὅτι εἰς τοὺς Ἁγιορείτας, ἐπὶ τῷ ὄρῳ τοῦ νὰ καταβάλλωσι κατ' ἔτος, παρεκτός τοῦ νομίμου κεφαλικοῦ φόρου, δέκα ἕξ χιλιάδας ἑκατὸν δύο καὶ ἥμισυ (16.102,50) γρόσια ἐν ὄλῳ, ἐνεχειρίσθη ἐν σχετικὸν μεγακλεῆς ἱερὸν Αὐτοκρατορικὸν διάταγμα, κεκοσμημένον διὰ τοῦ Σουλτανικοῦ **Χ α τ τ ἰ ο υ** καὶ διαλαμβάνον περὶ τῆς προμνησθείσης ἐλευθερίας καὶ ἀσυδοσίας αὐτῶν. Οὕτω δὲ ἐν ᾧ μέχρι σήμερον τὸ διάταγμα τοῦτο ἐθεωρεῖτο **κ α ν ὠ ν** ἐνεργείας, τελευταίως κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι διεχώρισαν ἕξ χιλιάδας πεντακόσια γρόσια ἀπὸ τῶν χρεῶν τῶν ἐν αὐτῇ τῇ Θεσσαλονίκῃ γενομένων ἐξόδων, καὶ πρὸς ἀπαίτησιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ ποσοῦ τούτου παρὰ τῶν μοναχῶν τῆς εἰρημένης χερσονήσου ἐστάλησαν ἐκ μέρους τοῦ βαλῆ καὶ τοῦ ἱεροδικαστοῦ νομαρχιακῆ ἀπόφασις καὶ ἱεροδικαστικὸν ἔνταλμα¹ καὶ ὅτι, ἐπειδὴ ἡ τοιαύτη κατάστασις, τὸ νὰ μὴ ληφθῆ δηλονότι ὑπ' ὄψει ἢ δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ **Χ α τ τ ἰ ο υ** καθιερωθεῖσα **ἀ σ υ δ ο σ ἰ α** καὶ ἐλευθερία αὐτῶν, ἐπιφέρει τὴν καταστροφὴν αὐτῶν, ἐξαιτοῦνται τὴν ἀκύρωσιν καὶ ἄρσιν τῶν ἀπαιτήσεων τούτων, τῶν προβαλλομένων ἐκ μέρους τῆς Θεσσαλονίκης ἀπροσδοκίτης καὶ ἐναντίον τοῦ περὶ ἀσυδοσίας αὐτῶν διατάγματος.

Πρὸς τούτοις οἱ διαληφθέντες μοναχοί, προσαγαγόντες τὸ εἰς χεῖρας αὐτῶν εὑρισκόμενον σχετικὸν Αὐτοκρατορικὸν **Χ ἄ τ τ ἰ ο ν**, τὸ ἱεροδικαστικὸν ἔνταλμα καὶ τὸ ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως τοῦ βαλῆ καθικέτευσαν καὶ προφορικῶς τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Ἐκ τῆς ἀφορμῆς ταύτης, γενομένης ἐρεύνης εἰς τοὺς εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν Μου θησαυροφυλάκιον Κώδικας τοῦ **Μ ε β κ ο υ φ ἄ τ**, ἐγνώσθησαν δι' ἐπισημειωτικῆς ἐκθέσεως τὰ ἑξῆς:

Ἐπισημειωτικῆς ἐκθέσεως τὰ ἑξῆς: Ὅτι εἰς τοὺς Κώδικας τούτους ἀναγράφεται ὅτι κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑκατοστὸν τριακοστὸν τέταρτον ἔτος (1134= καθ' ἡμᾶς 1722) ὁ **Κ ἰ ο υ τ ζ ἰ ο ὑ κ** Ἀ χ μ ἐ τ ἐνήργησε κτηματικὴν καταγραφὴν εἰς τὰς δέκα ἑννέα Μονὰς τῆς εἰς τὸν καζᾶν Θεσσαλονίκης ὑπαγομένης χερσονήσου τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ ὅτι ὁ ἀνωτέρῳ καταγραφεὺς διὰ σχετικῆς ὑποσημειώσεως ἐδηλοποίησεν ὅτι οἱ εἰς τὰς εἰρημένας Μονὰς μοναχοὶ καθ' ἕκαστον ἔτος καταβάλλοντες εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς τῶν Ἀνακτόρων καὶ ὑφάσματος καὶ κρέατος καλουμένους καὶ ἐκ δύο φορτίων ἄσπρων, ἥτοι διακοσίων χιλιάδων γροσίων ἀποτελουμένους κατ' ἀποκοπὴν φόρους αὐτῶν ἀπολαμβάνουσιν **ἀ σ υ δ ο σ ἰ α ς** καὶ ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς τῶν **ἀ β α ρ ἠ ζ**² καὶ ἄλλων φορολογιῶν, εἰς χεῖρας δὲ τῶν ἐν λόγῳ μοναχῶν εὐρίσκον-

1. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, μπουγιουρολτοῦ καὶ μουρασελέ.

2. Ἀβαρῆς σημαίνει φόρον. Περιλαμβάνονται δὲ ποικίλαι φορολογίαι.

ταί ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν ὑψηλά φερμένα φέροντα Αὐτοκρατορικὰ Χάττια, καὶ οὕτω ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας καὶ αὐτὰ τὰ πεντήκοντα δύο καὶ ἡμισυ ζευγάρια¹, ἤτοι καλλιεργήσιμοι γαῖαι στρεμμάτων 4.200-5.200, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν οἱ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει διαμένοντες μοναχοὶ εἰς τὰ τριάκοντα δύο ἀγροκτήματα (μετόχια) αὐτῶν· ὅτι ὡς ἐκ τούτου οἱ μοναχοὶ τῶν μονῶν τῆς εἰρημένης χερσονήσου ἔχουσιν ἀνά χεῖρας πολλὰ ἱερά φερμένα τῶν προγενεστέρων σουλτάνων, διαλαμβάνοντα περὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀπαλλαγῆς αὐτῶν ἀπὸ τῶν καταναγκαστικῶν φορολογιῶν²· ὅτι ἐναντίον τῶν ἱερῶν τούτων φερμανίων ὅτε οἱ μπέηδες, οἱ βοεβόδαὶ καὶ ἄλλοι τινὲς στρατιωτικοὶ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ Καβάλας καὶ τινες κάτοικοι Θεσσαλονίκης, ἐπεμβαίνοντες εἰς τὰ ὑπὸ τὴν νομὴν καὶ κατοχὴν αὐτῶν εὕρισκόμενα μετόχια, ἠνώχλησαν τοὺς ἐν λόγῳ μοναχοὺς, καὶ διὰ ψευδοῦς ἀναγγελίας ἐζήτησαν παρ' αὐτῶν παρὰ τὸν ἱερὸν νόμον καὶ τὸ ὑψηλὸν φερμάνιον καταναγκαστικῶς φορολογίας. Ἐξεδόθη τότε πρὸς ἀπαγόρευσιν καὶ ἀποσώβησιν τῆς ἐπεμβάσεως τῶν καὶ ἐνοχλήσεως ταύτης ἱερὸν φερμάνιον, τὸ ὁποῖον ἀνενεώθη ἐπὶ τῇ εἰς τὸν θρόνον Αὐτοκρατορικῆς Μου ἀναρρήσεως, ὅτι κατὰ τὸν Ρεμπή-οὐλ-ἀχῆρ (τέταρτον ἀραβικὸν μῆνα) τοῦ τρέχοντος αἰσίου ἔτους ἐξεδόθη ἐκ νέου ἱερὸν φερμάνιον ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὁποίου ἐτέθη τὸ μεγαλοπρεπὲς Αὐτοκρατορικὸν Χάττιον, γνωσθέντος δὲ ἐκ τῆς ἐπισημειωτικῆς ἐκθέσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Τμήματος ὅτι ἐν τοῖς ἀρχαίοις τοῦ πρώτου καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ βερατίου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πατριάρχου τῶν Ρωμιῶν ἀναφέρεται ρητῶς ὅτι αἱ πρὸς τὸν ἱερὸν νόμον ἀναγόμεναι δίκαια τῶν κληρικῶν θεωροῦνται ἐν τῷ Αὐτοκρατορικῷ Μου Διβανίῳ, εἶχεν ἐκδοθῆ κατὰ τὸν Δζεμάζι-οὐλ-ἀχῆρ (ἕκτον ἀραβικὸν μῆνα) τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ἐξηκοστοῦ ἐννάτου σεληνιακοῦ ἔτους (καθ' ἡμᾶς 1756) ἐπὶ τῇ βάσει τῆς περιληπτικῆς βεζυρικῆς ἐκθέσεως ὑψηλὸν φερμάνιον, φέρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ μεγαλοπρεπὲς Αὐτοκρατορικὸν Χάττιον, ἵνα οἱ ἐν ἐνεργείᾳ μοναχοὶ τῶν Μονῶν τῆς εἰρημένης χερσονήσου ἀπέναντι τῶν δύο φορτίων ἄσπρων (ἤτοι διακοσίων χιλιάδων γροσίων), τῶν καταβαλλομένων ὑπ' αὐτῶν τακτικῶς εἰς τὸ ἀνωτέρω ἀναφερόμενον Ἀρχιεγεῖον, ἀπαλλάσσονται δυνάμει τοῦ μεγαλοπρεποῦς αὐτοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Χαττίου τῶν ἀβαρῆζ καὶ τῶν τεκιάλιφισακκᾶ, καὶ ἀπολαμβάνωσιν οὕτω ἀσυδοσίας, καὶ μὴ ἐνοχλῶνται οὐδόλως ἐναντίον τῶν ὄρων τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου Αὐτοκρατορικοῦ Χαττίου διὰ τῆς ἐπιβολῆς τῶν ἀνωτέρω φόρων, ἀλλὰ λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἀρχαίας αὐτῶν ἀσυ-

1. Σημ. τοῦ μεταφραστοῦ: Μὲ τὸ 1 ζεῦγος (ζευγάρι) ἀροτριῶντων κτηνῶν νοεῖται ἑκατὰς καλλιεργήσιμου γῆς ἰσοδυναμοῦσα πρὸς 80-100 στρέμματα.

2. Ἐννοεῖ τὰς διαφόρους ἀγγαρείας.

δοσίας ἐξαιρῶνται τῆς πληρωμῆς τῆς νομαρχιακῆς καὶ καταλυματικῆς συνδρομῆς¹, καὶ τῶν δικαιωμάτων σημαίας², χωροφύλακος³ κίουρὲκ (πτύου), καζήκ (πασάλου), Κελίσα τεφτισί (ἐπιθεωρήσεως ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηρίων) καὶ ἄλλων παρομοίων πρὸς αὐτὰς καταθλιπτικῶν φορολογιῶν καὶ καταπιέσεων.

Ἐκ δὲ τοῦ Γραφείου τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διβανίου (Διβάν Χουμαγιοὺν Καλεμί) ἀνεκοινώθη διὰ ἐπισημειωτικῆς ἐκθέσεως ὅτι, ἵνα οἱ κάτοικοι τοῦ καζᾶ Δελβίνου προφυλάσσωνται, καὶ αἱ ὑποθέσεις αὐτῶν θεωρῶνται διὰ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ἐν τῷ εἰρημένῳ διαμονῆς ἐνὸς Ἀνακτορικοῦ ἀξιωματικοῦ⁴, ἐξεδόθη κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑκατοστὸν πεντηκοστὸν ἕκτον ἔτος (καθ' ἡμᾶς 1743) ἱερὸν φερμάνιον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως⁵ τοῦ Μποσταντζή-πασῆ. Ὅτι ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν διαληφθέντων μοναχῶν, καὶ δυνάμει τοῦ πρότινος ἐκδοθέντος ὑψηλοῦ φερμανίου, εἶχε διορισθῆ ἕκ μέρους τοῦ ἀνωτέρω ἀρχηγείου εἰς δραστήριος καὶ ἀξιόπιστος ἀξιωματικός, ἵνα διαμένων ἐν Θεσσαλονίκη καὶ συντηρούμενος δι' ἐξόδων τῶν μοναχῶν καταβάλλῃ φροντίδα ὅπως οἱ τῶν μοναστηρίων πτωχοὶ καὶ οἱ μοναχοί, οἱ κατοικοῦντες εἰς τὰ ἐν τῇ διοικητικῇ περιφερείᾳ Θεσσαλονίκης κείμενα μετόχια, τὰ ἐξαρτώμενα ἐκ τῶν μονῶν τῆς χερσονήσου τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἦτις εἶναι τιμάριον τῶν σωματοφυλάκων τοῦ Παλατίου⁶, νέμονται καὶ κατέχωσι τοῦ λοιποῦ ἀνενοχλήτως τὰ μετόχια ταῦτα, καὶ μὴ ὑποβάλλωνται εἰς καταβολὴν παρανόμων φόρων τε καὶ τῆς ἑαυτῶν προσωπικῆς ἀγγαρίας ὑπὸ τῶν δικαστικῶν κλητῆρων, διοριζομένων ἐκ μέρους τῶν διοικητῶν καὶ τῶν ἱεροδικαστῶν Θεσσαλονίκης, ὅτι ὑπεβλήθη τελευταίως εἰς τὰ Ἀνάκτορα περιληπτικὴ βεζυρική ἐκθεσις ἀναφέρουσα ὅτι ὁ ἐν ἐνεργείᾳ Μποσταντζή Ἀχμέτ, οὗ ἡ δόξα εἶη διαρκῆς, δι' ἐσφραγισμένου Ἰλαμίου του παρέστησεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ διορισθῆ ὡς πρότερον καὶ τώρα εἰς δραστήριος ἀξιωματικός· συνωδὰ δὲ τῇ βεζυρική ταύτῃ ἐκθέσει, καὶ τοῖς γνωστοῖς ὄροις ἐξεδόθη ἱερὸν αὐτοκρατορικὸν φερμάνιον ὑπὸ χρονολογίαν εἰκοστῆς τρίτης Σεμπὰν (ὀγδόου ἀραβικοῦ μηνός) τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἑβδόμου σεληνιακοῦ ἔτους (καθ' ἡμᾶς 1764), διατάσσον τὴν κατὰ τὸ παλαιὸν καθεστῶς ἐκτέλεσιν τῶν δεόντων· ὅτι ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἱεροῦ τούτου φερμανίου ἐτέθη μεγαλοπρεπὲς αὐτοκρατορικὸν Χάττιον καὶ κατεχωρίσθη εἰς τὸν οἰκεῖον κώδικα τὴν τετάρτην Ζιλκαντὲ τοῦ αὐτοῦ ἔτους·

1. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, βιλαγέτ βέ μενζιλ γιαρτιμή.

2. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, μπαίράκ.

3. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, σεῖγκμπάν.

4. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, Χασεκῆ.

5. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, ἰλάμ.

6. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, μποσταντζιγιάν χασσαῖ νεφερατῆ.

ὅτι κατὰ τὸν κτηματολογικὸν κώδικα, τὸν γεγραμμένον διὰ καλάμου τοῦ ἐκ τῶν γραμματέων τοῦ Μ ε β κ ο υ φ ἄ τ Δ ε ρ β ῖ ς Μ ε χ μ ἔ τ, τοῦ διατελέσαντος ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ πληρεξουσίου¹ ἐν Κωνσταντινουπόλει τεμένους Ν ο ὄ ρ ι Ὁ σ μ α ν ι ἔ Ἀ χ μ ἔ τ, οὗ εἶη διαρκῆς ἡ δόξα, καὶ ὅστις διωρίσθη πρὸς καταγραφὴν τῶν ὑπὸ τῶν μοναχῶν τῆς χερσονήσου τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἐξουσιαζομένων μετοχίων καὶ ἄλλων κτημάτων καὶ τῶν ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ παραγομένων προϊόντων, ἵνα εἰσπράττωνται κατὰ τὸν νόμον καὶ παρ' αὐτῶν ὅπως καὶ παρὰ τῶν κατοίκων τῶν ἄλλων πόλεων, τὰ ἀπαιτούμενα ἐτήσια δέκατα, ὁ φόρος χοιρείου κρέατος, τὸ ἐτήσιον κατ' ἀποκοπὴν μίσθωμα γῆς καὶ ἄλλοι δασμοί, κατὰ τὸν ἀνωτέρω λέγομεν κώδικα, τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χερσονήσῳ τοῦ Ἁγίου Ὁρους κειμένων μονῶν εἶναι χίλια τετρακόσια δέκα ὀκτῶ γρόσια (1.418) καὶ τῶν ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κατοικούντων ὑποφόρων Ὁθωμανῶν ὑπηκόων ὄντων γενικῶς ἀγάμων, οἱ φόροι τοῦ ὑπ' αὐτῶν καταναλισμομένου χοιρείου κρέατος, ἀπὸ ἐξήκοντα ἄσπρα δι' ἕκαστον ἄτομον, χίλια πεντακόσια πενήκοντα γρόσια 1.550. Ὁ φόρος τῶν ἀμπελώνων κατὰ στρέμματα, πρὸς ἐξήκοντα ἄσπρα τὸ στρέμμα, ὀκτακόσια τριάκοντα γρόσια 830. Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων, πρὸς δύο ἄσπρα τὸ ἐλαιόδενδρον, πεντακόσια ἑβδομήκοντα γρόσια 570. Ὁ φόρος τῶν λεπτοκαρίων λογιζομένων εἰς στρέμματα, πρὸς δύο γρόσια τὸ στρέμμα, χίλια ἑνεακόσια ὀγδοήκοντα πέντε γρόσια 1.985. Ὁ φόρος τῶν κήπων, πρὸς ἓν γρόσιον τὸ στρέμμα, διακόσια εἴκοσι πέντε γρόσια 225. Ὁ φόρος τῶν λειμώνων καὶ ἀγρῶν αὐτῶν πεντακόσια τεσσαράκοντα γρόσια 540. Ὁ φόρος τῶν κυψελῶν ἑκατὸν πενήκοντα πέντε γρόσια 155. Ὁ φόρος τῶν μύλων τριάκοντα δύο γρόσια 32. Τὸ ὡς ἀντίκρυσμα τοῦ φόρου τῆς ἀγορᾶς τῶν διὰ τοὺς κατοίκους τῆς χερσονήσου ἀπαιτουμένων σιτηρῶν καταβλητέον, κατὰ τὴν ἀναληφθεῖσαν ὑποχρέωσιν, ποσὸν πεντακοσίων γροσίων 500. Σύνολον γρόσια 7.795, ἧτοι αἱ ἐτήσιοι πρόσοδοι τῆς εἰρημένης χερσονήσου καὶ ἡ ὑποχρέωσις τῶν κατοίκων αὐτῆς συμποσοῦνται ἐν ὄλῳ εἰς ἑπτὰ χιλιάδας ὀκτακόσια γρόσια, ἅτινα ἐπειδὴ ἀνέλαβον καὶ ὑπεχρεώθησαν οἱ διαληφθέντες μοναχοὶ νὰ καταβάλλωσι κατ' ἔτος κατὰ τὰ πρότερον κεκανονισμένα ἀπὸ πρώτης Μαρτίου τοῦ ρηθέντος χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους, διωρίσθη παρὰ τοῦ ἀρχηγείου τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς εἰς ἀξιοπίστος ἀνακτορικὸς κλητήρ, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ πληρώνωσιν οἱ Ἁγιορεῖται ἀνελλιπῶς χίλια ὀκτακόσια γρόσια ἐκ τῶν τοῦ ἀνωτέρω χρηματικοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβον νὰ καταβάλλωσιν ἀπέναντι τῆς δεκάτης καὶ ἄλλων φόρων, ὅτι τὴν φορὰν ταύτην εἰς τὸ ἐκ χιλίων ἑξακοσίων ἐξήκοντα ἕξ καὶ ἡμίσεος γροσίων καὶ εἴκοσιν ἄσπρω ὠρισμένον ποσόν, τὸ ὁποῖον ἐπλήρωνον ἐτησίως οἱ Ἁγιορεῖται ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερθέντος

1. Τὸ τουρκικὸν κείμενον μουτεβελῆ.

ποσοῦ τῶν 7.800 γροσίων εἰς τὸ ἀρχηγεῖον τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς ὡς δικαίωμα αὐτοῦ¹ ἐξόδων ὑφάσματος καὶ κρέατος, προσετέθησαν δυνάμει αὐτοκρατορικοῦ φερμανίου πεντακόσια γρόσια δι' ἑξοδα κρέατος, καὶ οὕτως τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνωτέρω ἀρχηγείου ἀνῆλθεν εἰς δύο χιλιάδας ἑκατὸν ἐξήκοντα ἕξ καὶ ἥμισυ γρόσια καὶ εἴκοσιν ἄσπρα, προστιθεμένων δὲ εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ τριακοσίων πενήτηκοντα τεσσάρων γροσίων, ἅτινα προσδιωρίσθησαν διὰ τὰ ἑξοδα τ ρ ο φ ῆς ὑπὸ τῶν Ἁγιορειτῶν εἰς τὸ ἀνωτέρω ἀναφερθὲν ἀρχηγεῖον ὡς δικαίωμα αὐτοῦ κατ' ἔτος καταβληθησόμενον ὡς πρότερον τὸ ὅλικόν ποσὸν ἀνῆλθεν εἰς δύο χιλιάδας πεντακόσια εἴκοσι καὶ ἥμισυ γρόσια καὶ εἴκοσιν ἄσπρα, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ τῶν ἑπτὰ χιλιάδων ὀκτακοσίων γροσίων, ἦτοι πέντε χιλιάδες διακόσια ἑβδομήκοντα ἑννέα γρόσια καὶ τεσσαράκοντα ἄσπρα εἶναι τὸ ἰ ρ σ α λ ι γ ἔ αὐτῶν (τῶν μοναχῶν) (ἦτοι τὸ ἐκ διαφορῶν φορολογικῶν εἰσπράξεων κυβερνητικῶν ἔμβασμα)· ὅτι ἐκτὸς τούτων οἱ μοναχοὶ τῆς εἰρημένης χερσονήσου, διὰ τὸ ὅτι ἀπηλλάγησαν φορολογίας δυνάμει τοῦ μεγαλοπρεποῦς αὐτοκρατορικοῦ Χ α τ τ ῖ ο υ ἀπέναντι τῶν εἰς τὸ διαληφθὲν ἀρχηγεῖον καταβαλλομένων ἑκπαλαι ὑπ' αὐτῶν δικαιωμάτων, ἀνέλαβον ταύτην τὴν φορὰν πρὸς παγίωσιν καὶ διατήρησιν τῶν ἀρχαίων ὄρων τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸν ἀξιωματικὸν αὐτῶν εἰς τρεῖς δόσεις διὰ τὸ δημόσιον ταμεῖον ἑπτὰ χιλιάδας γρόσια (7.000). Ὅθεν ἐσημειώθησαν εἰς τὸ σχετικὸν ἔγγραφο τὰ δέοντα καὶ ἀνεφέρθησαν λεπτομερῶς οἱ ὅροι τῆς ἀσυδοσίας καὶ ἐλευθερίας αὐτῶν, ὑπεδείχθη δὲ ἐν ταῦτῳ ὑπὸ τῶν ἐνεργησάντων τῷ 1178 τὴν καταγραφὴν ὅτι, ἐφ' ὅσον ἀπὸ πρώτης Μαρτίου τοῦ (χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ) ἑβδομηκοστοῦ ὀγδοῦ ἔτους καταβάλλουσιν εἰς τρεῖς δόσεις οἱ Ἁγιορεῖται τὸ ἀνωτέρω ποσὸν πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν αὐτῶν, δὲν πρέπει νὰ ἐνοχλῶνται κατὰ παράβασιν τῆς παλαιᾶς ἀσυδοσίας αὐτῶν ὑπὸ τοῦ βαλῆ καὶ τῶν προκρίτων μὲ ἀπαίτησιν διαφορῶν φορολογικῶν λεγομένων γ ι α ρ τ η μ ῆ (= συνδρομῆς), ἰ χ ζ α ρ ι γ ἔ (κλητηρικῶν), σ ε ρ ι φ ι γ ἔ (φόρου πρὸς κατασκευὴν πολυτελῶν ἐπανωφορίων ἀπονεμομένων ὑπὸ τῶν Σουλτάνων ἢ τῶν μεγιστάνων εἰς τὰ εὐνοούμενα πρόσωπα), κ ο υ τ ο υ μ ι γ ἔ (χρηματικοῦ ποσοῦ προσφερομένου κατὰ τὴν ἄφιξιν ἀνωτέρου ὑπαλλήλου), ἄ ρ π ᾶ β ἔ σ α μ ᾶ ν β ἔ μ π ο υ γ τ ᾶ ἰ ἰ ζ ν ἰ (ἀδείας πρὸς ἀγορὰν κριθῆς, ἀχύρου καὶ τοῦ πρὸς συντήρησιν τῶν ἀπαιτουμένου σίτου), κ ε λ ι σ ᾶ β ἔ β ἰ γ λ α τ ε φ τ ι σ ἰ (δικαιώματος δι' ἐπιθεώρησιν καὶ ἐξέτασιν ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηρίων, καὶ βίγλας) καὶ ἄλλων ὁμοίων αὐταῖς καταπιέσεων καὶ καταδυναστεύσεων· πρὸς τοῦτο δὲ ὅτι πρέπει νὰ ἐκδοθῇ ἐν σχετικὸν μεγακλεῆς φερμάνιον φέρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ μεγαλοπεπὲς αὐτοκρατορικὸν Χ ᾶ τ τ ῖ ο ν, διαλαμβάνον περὶ τῆς ἀσυδοσίας αὐτῶν καὶ ἐπιβεβαιοῦν καὶ ἐπιρρωννύον τοὺς ὅρους τῆς

1. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, κερπὰς πεχᾶ καὶ ζαρᾶρι λάχμ.

ὑποχρεώσεως τῶν διαληφθέντων μοναχῶν. Τούτων οὕτως ἐχόντων, παρεκτός τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀρχηγείου τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, τὸ ἐκ τῆς δεκάτης καὶ ἄλλων ἀνωτέρω ἀναφερομένων φόρων ἀπομείναν καὶ ἐκ πέντε χιλιάδων διακοσίων ἐβδομήκοντα ἑννέα γροσίων καὶ τεσσαράκοντα ἄσπρων ἀποτελούμενον κονδύλιον, ὡς καὶ τὰ ἑπτὰ χιλιάδες γρόσια, τὰ ὁποῖα ἀνέλαβον νὰ καταβάλλωσιν οἱ Ἄγιορεῖται, ἐπειδὴ ἐδέησε νὰ καταγραφῶσιν εἰς τὸν οἰκεῖον κώδικα τῆς φορολογίας ὡς νέα πρόσοδος, ὑπεβλήθη εἰς τὸ διβάνιον περιληπτικὴ βεζυρική ἐκθεσις, ἵνα καταγραφομένων τῶν ἀνωτέρω ποσῶν εἰς τὸ κτηματολόγιον, ἐκδοθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα ἀντίγραφα καὶ τὸ σχετικὸν ἱερὸν φερμάνιον διαλαμβάνον σαφῶς τοὺς παλαιοὺς ὄρους τῆς ἀσυδοσίας καὶ ἐλευθερίας τῶν Ἄγιορειτῶν. Συμφώνως δὲ τῇ ἐκθέσει ταύτη ἐδόθη διαταγή, ἵνα γίνῃ ἡ σχετικὴ καταγραφή εἰς τὸ κτηματολόγιον καὶ ἐκδοθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα ἀντίγραφα τοῦ κώδικος τοῦ κτηματολογίου καὶ ἱερὸν αὐτοκρατορικὸν φερμάνιον περιλαμβάνον σαφῶς τοὺς παλαιοὺς ὄρους τῆς ἀσυδοσίας καὶ ἐλευθερίας τῶν διαληφθέντων μοναχῶν. Τὸ οὕτως ἐκδοθὲν ἱερὸν φερμάνιον χρονολογεῖται ἀπὸ ἕκτης Σ α μ π ἄ ν τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ἐβδομηκοστοῦ ὀγδόου σεληνιακοῦ ἔτους καὶ διαλαμβάνει ὅτι ἐπὶ τῇ ἐκδοθείσῃ ἀποφάσει τοῦ ἱεροδικαστοῦ Θεσσαλονίκης αἱ ἐξαχθεῖσαι ἤδη σημειώσεις τοῦ αὐτοκρατορικοῦ κτηματολογίου παρατηρήθησαν, ἄλλα δὲ σχετικὰ περιεχόμενα τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Κτηματολογικοῦ Κώδικος ἐξαχθέντα τελευταίως ἐμελετήθησαν, ἐκ τῆς παρατηρήσεως δὲ καὶ μελέτης ταύτης ἐγνώσθη ὅτι οἱ παλαιοὶ ὄροι τῆς ἀσυδοσίας τῶν διαληφθέντων μοναχῶν ἀναφέρονται εἰς τὰς ἐπισημειωτικὰς ἐκθέσεις τοῦ τε αὐτοκρατορικοῦ κτηματολογίου καὶ ὅτι κατὰ τὴν νέαν ἀκόμη κτηματικὴν καταγραφὴν διωρίσθη, κατὰ τὰ προηγουμένως θεσπισθέντα τὴν πρώτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ἐβδομηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους, ὑπὸ τοῦ ἀρχηγείου τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, ὡς διωρίζετο παρ' αὐτοῦ καθ' ἕκαστον ἔτος, εἰς ἀξιόπιστος ἀνακτορικὸς ἀξιωματικὸς, ὅτι εἰς τὸν οὕτως διορισθέντα ἀξιωματικὸν κατέβαλλον οἱ Ἄγιορεῖται ἀνελλιπῶς ἑπτὰ χιλιάδας ὀκτακόσια γρόσια, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀναλάβει καὶ ὑποχρεωθῆ οἱ ἴδιοι νὰ πληρῶνωσιν ὡς ἀντίκρυσμα τῶν φόρων τῶν προϊόντων τῆς εἰρημένης χερσονήσου καὶ ἄλλων ἀνωτέρω ἀναφερομένων δασμῶν καὶ ἀδείας πρὸς ἀγορὰν τῶν χρειωδῶν. Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ, ἀφαιρεθέντος τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀρχηγείου τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, τὸ ὑπόλοιπον ὡς ἰ ρ σ α λ ι γ ἔ παραδίδεται εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον, ὅτι ἐκτός τῆς καταβολῆς ταύτης οἱ Ἄγιορεῖται πληρῶνουν ἐτησίως καὶ κατ' ἀποκοπὴν εἰς τὸν ἀξιωματικὸν χίλια τριακόσια ἔν καὶ ἡμισυ γρόσια ὡς φόρον ἄ β α ρ ἦ ζ καὶ π ε τ ἔ λ ν ο ζ ο ὑ λ τῶν πεντήκοντα ὀκτώ, συνφθὰ τῇ νέᾳ καταγραφῇ, καλογηρικῶν μετοχίων κειμένων ἐν ταῖς εἰς τὸν καζᾶν Θεσσαλονίκης ὑπαγομένων δήμων Μαντεμοχωρίων, Παζαριᾶς, Ὀρμήλιας, Καλαμαριᾶς καὶ Κασσάνδρας· ὅτι ἐσημειώθη

εἰς τὸν οἰκεῖον κώδικα πρὸς διασάφησιν καὶ ἐπεξηγήσιν ὅτι δὲν πρέπει νὰ συμπεριληφθῆ καὶ προστεθῆ τοῦ λοιποῦ ὁ φόρος οὗτος ἀ β α ρ ῆ ζ εἰς τὰ βιβλία τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ νὰ ἐνοχλῶνται οὕτως μὲ ἀπαίτησιν τοῦ φόρου τούτου ἀ β α ρ ῆ ζ καὶ ἄλλων δικαιωμάτων· ὅτι καὶ τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ὁ διαληφθεὶς ἀξιωματικὸς εἰσπράττει καὶ παραδίδει εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον τὴν πρώτην Μ ο υ χ α ρ ἔ μ ἑκάστου ἔτους· ὅτι ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ποσῶν οἱ Ἄγιορεῖται κατὰ τὴν νέαν καταγραφὴν ἀνέλαβον καὶ ὑπεχρεώθησαν νὰ πληρῶνωσιν ἐτησίως πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν αὐτῶν εἰς τρεῖς δόσεις, ἀπὸ πρώτης Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους, ἑπτὰ χιλιάδας γρόσια καὶ ταῦτα ἔναντι τῆς ἐμπεδώσεως καὶ διατηρήσεως τῆς παλαιᾶς ἀσυδοσίας καὶ τῶν ὄρων τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν· ὅτι, ἐφ' ὅσον καταβάλλουσι τὸ ποσὸν τοῦτο οἱ Ἄγιορεῖται δὲν ἐνοχλοῦνται ἐκ μέρους τοῦ βαλῆ καὶ τῶν προκρίτων δι' ἀπαιτήσεις τῶν φόρων γ ι α ρ τ η μ ῆ , ἰ χ ζ α ρ ι γ ἔ , τ ε σ ρ ι φ ι γ ἔ , κ ο υ τ ο υ μ ι γ ἔ , καὶ δικαιώματος ἀδείας πρὸς ἀγορὰν κριθῆς, ἀχύρου καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν διατροφὴν αὐτῶν σίτου, ἐπιθεωρήσεως καὶ ἐξετάσεως ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηρίων, καὶ βί γ λ α ζ καὶ ἄλλων ὁμοίων αὐταῖς ν ε ω τ ἔ ρ ω ν καταπιέσεων καὶ τυραννιῶν.

Κατὰ τὴν ἐπισημειωτικὴν λοιπὸν ἔκθεσιν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Δ ι β α ν ῖ ο υ ἐξεδόθη κατὰ τὴν ρηθεῖσαν χρονολογίαν τοιοῦτον διεξοδικὸν φερμάνιον, ἀναφέρον τὰ καθ' ἕκαστα, ἐπιρρωννύον τὴν ἦν ἀνέλαβον οἱ Ἄγιορεῖται ὑποχρέωσιν καὶ φέρον τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτοκρατορικὸν Χά τ ι ο ν , πρὸς δὲ ὅτι ἐκ τῆς ἐπισημειωτικῆς ἐκθέσεως τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου εἶχε γνωστοποιηθῆ ὅτι οἱ διαληφθέντες μοναχοὶ τὰ ἑπτὰ χιλιάδας γρόσια, τὰ ὅποια ἀνέλαβον κατὰ τὴν νέαν κτηματικὴν καταγραφὴν νὰ καταβάλλωσι καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπέναντι τῆς ἀ σ υ δ ο σ ί α ζ αὐτῶν ἐπλήρωσαν διὰ τὸ χιλιοστὸν ἑκατοστὸν ἑβδομηκοστὸν ὀγδοὸν ἔτος εἰς τὸ εἰρημένον ἀρχηγεῖον· ὅτι μέχρι τέλους τοῦ ἱεροῦ μηνὸς Ρ α μ α ζ ἄ ν τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἐννάτου ἔτους εἶχον σημειωθῆ, κατ' ἄσπρα λογαριαζόμενα, εἰς τὸ βιβλίον τῶν προϊόντων τῶν Αὐτοκρατορικῶν κήπων ὡς πρόσοδος ὀκτακόσμαι τεσσαράκοντα χιλιάδες ἄ σ π ρ α· καὶ ὅτι διὰ τοὺς λόγους τούτους ὁ Μ ἑ γ α ζ Β ε ζ ὑ ρ η ζ εἶχεν ὑποβάλλει εἰς τὰ ἀνάκτορα περιληπτικὴν ἔκθεσιν, ἵνα κατὰ τὴν γνωμοδότησιν καὶ ἀναγγελίαν τοῦ προμνησθέντος Μ π ο σ τ α ν τ ζ ἦ-μ π α σ ῆ διατηρῶνται οἱ ἔκπαλαι εἰς τὸν οἰκεῖον Κώδικα κατακεχωρισμένοι καὶ ὑπ' ὄψιν λαμβανόμενοι καὶ κατὰ τὴν νέαν κτηματικὴν καταγραφὴν ἐκ νέου συνωμολογημένοι ὄροι τῆς ἀσυδοσίας καὶ ἐλευθερίας τῶν εἰρημένων μοναχῶν, καταχωρισθῶσιν εἰς τὸ κτηματολόγιον τὰ δέοντα συνωδὰ ταῖς ἐπισημειωτικαῖς ἐκθέσεσι, καὶ ἐκδοθῆ εἰς τοὺς Ἄγιορεῖτας σχετικὸν ἱερὸν φερμάνιον· καὶ ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς βεζυρικῆς ταύτης ἐκθέσεως τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Ζ ι λ κ α ν τ ἔ τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἐννάτου σεληνιακοῦ ἔτους ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ τότε τὰ

ήνία τοῦ Κράτους σχόντος ἀοιδίμου ἀδελφοῦ Μου Σουλτάνου Μ ο υ σ τ α φ ᾶ Χ ἄ ν, τοῦ ὁποίου ὁ τάφος εἶη εὐώδης, εἶχεν ἐκδοθῆ σχετικὸν ἱερὸν διάταγμα, τὴν δὲ δεκάτην πέμπτην Ζ ι λ χ ι τ ζ ἔ τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἀνωτέρω μεγακλεοῦς φερμανίου, εἶχε διαγραφῆ τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτοκρατορικὸν Χ ἄ τ τ ι ο ν.

Ἄλλὰ τὴν ὀγδόην Ζ ι λ κ α ν τ ἔ τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἐβδόμου σεληνιακοῦ ἔτους, λαβούσης χώραν ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς τῆς εἰς τὸν ὑψηλῆς τύχης Ὀθωμανικὸν θρόνον ἀναρρήσεώς Μου, ἐπειδὴ οἱ διαληφθέντες μοναχοὶ τὸ προμνησθὲν φερμάνιον φέροντες εἰς τὴν Πύλην τῆς εὐδαιμονίας Μου¹ ἐξητήσαντο τὴν ἀνανέωσιν αὐτοῦ, ἔδωκα διαταγὴν τὴν δεκάτην ὀγδόην Ζ ι λ χ ι τ ζ ἔ τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ ὀγδόου σεληνιακοῦ ἔτους, ἵνα ἀνανεωθῆ συνφωδὰ τῇ καταχωρήσει αὐτοῦ. Ἐπὶ κεφαλῆς δὲ καὶ τοῦ ἐπὶ τῇ ἀνωτέρω ἀφορμῇ ἐκδοθέντος μεγακλεοῦς διατάγματος διεγράφη τὸ εὐεργετικώτατον αὐτοκρατορικὸν Χ ἄ τ τ ι ο ν, ὅπερ τὴν εἰκοστὴν τρίτην Δ ζ ε μ ἄ ζ ι - ο ὕ λ - ἄ χ ἦ ρ τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἐννάτου σεληνιακοῦ ἔτους διετάχθησαν οἱ ἀρμόδιοι νὰ καταχωρίσωσιν εἰς τὸν οἰκεῖον κώδικα, γενομένης δὲ τῆς καταχωρίσεως ἐγνωστοποιήθη τὸ πρᾶγμα δι' ἐπισημειωτικῆς ἐκθέσεως. Συνεπῶς, οἱ μοναχοὶ τῆς διαληφθείσης χερσονήσου νὰ μὴ ἐνοχλῶνται, μηδὲ ἀπειλῶνται ἐναντίον τῆς ἀσυδοσίας αὐτῶν καὶ τῶν προηγουμένων μεγακλεῶν φερμανίων μὲ ἐπιβολὴν φορολογιῶν καὶ ἄλλων νέων καταπιέσεων, ἐξεδόθη τὸ μεγακλεῖς Μου τοῦτο Φ ι ρ μ ἄ ν ι ο ν.

Ὅθεν διατάττω, ἵνα, ὅταν φθάσῃ ὁ προμνησθεὶς Χ α σ ε κ ἦ ς ἔχων τὸ ἱερὸν Μου τοῦτο φερμάνιον, ἐνεργήσῃτε συμφώνως τῇ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐκδοθείσῃ διαταγῇ Μου καὶ ἐπειδὴ εἶναι καταγεγραμμένον εἰς τοὺς κώδικας τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Μου θησαυροφυλακίου ὅτι περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἐξεδόθησαν πολλὰ ἱερὰ φερμάνια φέροντα τὰ μεγαλοπρεπῆ αὐτοκρατορικὰ Χ ἄ τ τ ι α, μὴ ἐπιτρέπητε νὰ ἐνοχλῶσι καὶ ἀπειλῶσι τοὺς μοναχοὺς τῆς εἰρημένης χερσονήσου μὲ ἀπαίτησιν καὶ ἐπιβολὴν καταθλιπτικῶν φορολογιῶν καὶ νέων καταπιέσεων ἐναντίον τῆς ἀσυδοσίας αὐτῶν καὶ τοῦ μεγακλεοῦς Μου τούτου φερμανίου, ἐκδοθέντος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προηγουμένως ἐκδοθέντων ὑψηλῶν φερμανίων.

Οὕτω νὰ γινώσκετε καὶ εἰς τὸ ἱερὸν σ η μ ε ἶ ο ν τὸ ἔχον τὸ μ ο ν ο γ ρ α μ μ α νὰ πιστεύετε.

Τῆς 25 Δ ζ ε μ ἄ ζ ι - ο ὕ λ - ἄ χ ἦ ρ τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἐννάτου σεληνιακοῦ ἔτους (=1775 σωτηριῶ ἔτει) ἐν τῇ Πύλῃ τῆς εὐδαιμονίας μου.

Ὁ μεταφραστὴς Ἰωάννης Π. Παναγιωτίδης.

1. Ἐννοεῖ τὴν Κωνσταντινούπολιν.

I'

Ἀπόφασις Ἱεροδικαστικοῦ Συμβουλίου διὰ τὰ
μετόχια τῆς Κασσάνδρας

Ὑποβληθείσης ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων Ἁγιορειτῶν αἰτήσεως περὶ λύσεως καὶ ἐκδικάσεως τῆς κάτωθι ἀναφερομένης ὑποθέσεως, ἀφίκετο εἰς τὸ δικαστήριον τῆς περιφρουρήτου Θεσσαλονίκης διὰ τῶν ἀνωτέρω Ἁγιορειτῶν καὶ τοῦ ἐκ μέρους τοῦ αὐτοκρατορικοῦ νομισματοκοπέου διορισθέντος κλητῆρος Ἰμπεραχίμ Ἐτχέμ ἐφέντη ἀντίγραφον τοῦ αὐτοκρατορικοῦ κτηματολογίου, καὶ ὑψηλὸν καὶ ἔκλαμπρον φερμάνιον ἀπευθυνόμενον πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Μουχασιήλην¹, τοῦς κυβερνητικοὺς φόρους εἰσπράττοντα διοικητικὸν ὑπάλληλον τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ εἰς ἐμὲ τὸν ταπεινὸν ἐχέτην.

Πρὸς τὸ ὑψηλὸν τοῦτο φερμάνιον συμμορφούμενον τὸ ἱερὸν δικαστήριον, ἐξουσιοδότησε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸ κάτωθι ἀναφερόμενον ἐπίδικον μέρος τῆς χερσονήσου Κασσάνδρας τὸν γραμματέα αὐτοῦ Μεβλανᾶ Ἰμπεραχίμ Ἐτχέμ ἐφέντην, ὅστις μεταβὰς συνοδεῖα τοῦ Σεῖτ Μεχμέτ Σατήκ ἐφέντη καὶ τοῦ δυνάμει διαταγῆς τοῦ προμνησθέντος πασᾶ εἰς τὸ ρηθὲν μέρος, συνεκρότησεν ἱεροδικαστικὸν συμβούλιον καὶ ἐξεδίκασεν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Χατζῆ Χουσεῖν ἁγᾶ, βοεβόδα τῶν ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐβκαφίων διοικουμένων ἱερῶν ἀφιερωμάτων τοῦ πρώην ἀρχιευνούχου τοῦ σουλτανικοῦ γυναικωνίτου Γκαζανφέρ ἁγᾶ², τοῦ ἀνωτέρω ὄνομαστὶ ἀναφερθέντος κλητῆρος καὶ τῶν λοιπῶν πραγματογνωμόνων, τὰς ἐπιδίκους ὑποθέσεις τῶν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐμφανισθέντων διαδίκων.

Ἐφ' ᾧ ἐξεδόθη ὁ κατωτέρω κατάλογος διαλαμβάνων περὶ τῶν ὑπὸ γνωστῶν ὀρίων περιοριζομένων γαιῶν τῶν ρηθέντων βακουφικῶν ἀφιερωμάτων καὶ περὶ τῶν εἰς τοὺς σχετικὸς τίτλους ἀναγραφομένων συνόρων τῶν γαιῶν, λειμώνων, χειμαδίων καὶ θερέτρων τῶν ἐκ τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὅρει Μονῶν ἐξαρτωμένων μετοχίων.

Τῇ 5ῃ τοῦ ἱεροῦ Μουχαρέμ (πρώτου ἀραβικοῦ μηνός) τοῦ χιλιοστοῦ διακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδοῦ σεληνιακοῦ ἔτους (καθ' ἡμᾶς 1833).

Ὁ Θεοφάνης Δημητρίου, οἰκονόμος τοῦ ἐκ τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὅρει μονῆς τοῦ Δοχειαρίου ἐξηρητημένου καὶ ἐν τῇ χερσονήσῳ Κασσάνδρας κει-

1. Ἀνώτατος κυβερνητικὸς ὑπάλληλος στρατιωτικὸς ἢ διοικητικὸς μεγάλης διοικητικῆς περιφέρειας.

2. Γκαζανφέρ ἁγᾶς, ἀντιπρόσωπος τῆς Βαλιντέ σουλτάνας καὶ πληρεξούσιος μεγάλων ἐκτάσεων γῆς καλλιεργησίμου ὡς καὶ ἀγροκτημάτων κ.λ.

μένου Δοχειαριτικοῦ μετοχίου, ἐμφανισθεῖς ἐνώπιον τοῦ (ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω προσώπων συγκροτηθέντος ἱεροδικαστικοῦ) συμβουλίου ἐδήλωσε παρουσία τοῦ β ο ε β ό δ α τῆς χερσονήσου Κ α σ σ ά ν δ ρ α ς Χ α τ ζ ῆ Χ ο υ σ ε ῖ ν ἀγᾶ καὶ τοῦ κλητῆρος Ἴμπραχίμ ἐφέντη, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν ἐκ μέρους μὴ μουσουλμάνων κατοίκων τῶν ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ εὕρισκομένων χωρίων διορισθέντων ἐπισήμων πληρεξουσίων Ἰωάννου Διαμαντῆ καὶ Δημητρίου Γιαννάκη, ὅτι, συμφδᾶ τῷ ἀπὸ τοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἐννενηκοστοῦ ἐννάτου ἔτους χρονολογημένῳ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος Γ κ α ζ α ν φ ἔ ρ ἀγᾶ ἐκδεδομένῳ τίτλῳ ἰδιοκτησίας, διαλαμβάνοντι περὶ τῶν γαιῶν, χειμαδίων καὶ θερέτρων τοῦ διαληφθέντος μετοχίου, τὰ σύνορα τῶν ἀνωτέρω κτημάτων ἀρχίζοντα ἀπὸ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ μετοχίου τούτου, ἦτοι ἀπὸ τῆς μεγάλης θ α λ ά σ σ η ς διήκουσι κατ' εὐθειᾶν εἰς τὴν κλεισούραν, ἐκεῖθεν εἰς τὴν μεγάλην ὁδόν, καὶ ἐκ τῶν ἀριστερῶν τῆς ὁδοῦ ταύτης εἰς τὸ κ υ α ν ο ῦ ν μ ά ρ μ α ρ ο ν , τὸ τεθειμένον παραπλεύρως τῶν συνόρων τοῦ μετοχίου τοῦ Ἁγίου Παύλου, ἐντεῦθεν εἰς τὴν μικρὰν θ ά λ α σ σ α ν , καὶ ἐκ τῶν ἀριστερῶν τῆς θαλάσσης ταύτης εἰς τὰς π ύ λ α ς τῆς Κ α σ σ ά ν - δ ρ α ς , ἐκεῖθεν δὲ διὰ τῆς ἀνὰ τὸ φρούριον κατευθύνσεως καταλήγουν εἰς τὴν μεγάλην θ ά λ α σ σ α ν· καὶ ἐπειδὴ αἱ ὑπὸ τῶν ἀναφερθέντων συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα δυνάμει τοῦ ἀνωτέρω τ α π ί ο υ ἀνήκουσιν εἰς τὸ εἰρημένον μετόχιον, ἀπαιτεῖ ἐξ ὀνόματος τῆς μονῆς, ἵνα οἱ ὀνομασθέντες πληρεξούσιοι ἐρωτηθῶσι περὶ τούτου.

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω δήλωσιν καὶ ἀξίωσιν τοῦ διαληφθέντος οἰκονόμου τὰ ἀπαριθμηθέντα σύνορα ἐφηρμόσθησαν εἰς τὸ εἰρημένον τ α π ί ο ν , ἀκολούθως δὲ ἠρωτήθησαν οἱ προμνησθέντες πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀπαντήσαντες ἐπληροφόρησαν ὅτι ἅπασαι αἱ παρατηρούμεναι καὶ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μετόχιον καὶ ἐξουσιάζονται δυνάμει σχετικοῦ τ α π ί ο υ ὑπὸ τῶν Δοχειαριτῶν, καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου αὐτοὶ δὲν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν διὰ τοὺς ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω συνόρων εὕρισκομένους τόπους.

Ἐὸ Ἄμβρόσιος, οἰκονόμος μοναχὸς τοῦ ἐκ τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὁρει Μονῆς Σίμωνος Πέτρας ἐξηρητημένου καὶ ἐν τῇ εἰρημένῃ πάλιν χερσονήσῳ κειμένου Σιμωνοπετρικοῦ μετοχίου, ἐδήλωσεν ἐν τῷ ἀνωτέρω ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ παρουσία τοῦ προμνησθέντος β ο ε β ό δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν ὀνομασθέντων πληρεξουσίων ὅτι, συμφδᾶ τῷ ἀπὸ τοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἐννενηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους χρονολογημένῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Γ κ α ζ α ν φ ἔ ρ ἀγᾶ ἐκδεδομένῳ τ α π ί ο ῳ , τὰ σύνορα τοῦ εἰρημένου μετοχίου ἀρχίζοντα ἀπὸ τῆς θέσεως λεγομένης κ λ ε ι σ ο ῦ ρ α , ἦτοι ἀπὸ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς αὐτοῦ διήκουσιν εἰς τὴν δημοσίαν ὁδόν, ἐκεῖθεν εἰς τὴν μικρὰν ὁδόν,

ἐντεῦθεν διὰ λ ό φ ο υ (τ ε π έ) εἰς τὴν βρύσιν σίκλος¹, ὁπόθεν αὐτόθεν δὲ διὰ θαλάσσης καταλήγουσιν εἰς τὴν θέσιν λεγομένην κ λ ε ι σ ο ύ ρ α, καὶ ἐπειδὴ αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα εἶναι ἐξαρτήματα τοῦ διαληφθέντος μετοχίου καὶ εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν νομὴν καὶ ἐξουσίαν τῆς ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται αὐτὸς μονῆς, ζητεῖ νὰ ἐρωτηθῶσιν οἱ προμνησθέντες πληρεξούσιοι περὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω δήλωσιν καὶ ἀξίωσιν τοῦ εἰρημένου μοναχοῦ, τὰ ἀναφερθέντα σύνορα ἐφηρμόσθησαν εἰς τὰ σχετικὰ ἔγγραφα, ἀκολούθως δὲ ἠρωτήθησαν οἱ ἀνωτέρω πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀπαντήσαντες ἐπληροφόρησαν ὅτι ἅπασαι αἱ ὑπὸ τῶν εἰρημένων συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ ρηθέντος μετοχίου καὶ εὐρίσκονται δυνάμει τ α π ί ω ν ὑπὸ τὴν νομὴν καὶ ἐξουσίαν αὐτοῦ, καὶ ὅτι αὐτοὶ δὲν ἔχουσι ποσῶς ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν μετὰ τῶν Σιμωνοπετριτῶν διὰ τοὺς ἐν λόγῳ τόπους.

Ἐφ' ᾧ ἐσημειώθη τὸ πρᾶγμα ἐνταῦθα πρὸς διασάφησιν.

Οἱ προμνησθέντες πάλιν πληρεξούσιοι καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ γειννιάζοντος χωρίου Βάλτας ἐδήλωσαν ὅτι δυνάμει ἐνὸς τ α π ί ο υ, ἐκδοθέντος ὑπὸ τοῦ βοεβόδα Ἰπραχίμ ἀγᾶ καὶ χρονολογημένου ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ πρώτου ἔτους, εὐρισκομένου δὲ εἰς χεῖρας τοῦ μοναχοῦ τοῦ ἀνωτέρω μετοχίου καὶ ὑπ' αὐτοῦ προσαγομένου ὁ ὑπὸ τὸ ὄνομα Κ ε λ λ ί ο ν τοῦ Παπᾶ Διονυσίου γνωριζόμενος καὶ ἐντὸς τῶν συνόρων τοῦ χωρίου Βάλτας καὶ πλησίον τῆς μ ε γ ᾶ λ η ς θ α λ ᾶ σ η ς κείμενος, ἐκ τεσσαράκοντα δὲ περίπου στρεμμάτων συγκείμενος ἀγρὸς εἶναι ἐξάρτημα τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος μετοχίου, ὅτι τοῦ δυνάμει τ α π ί ο υ, ἐξουσιάζοντος τὸν ἀγρὸν τοῦτον Παπᾶ Διονυσίου ἀποθανόντος ἀτέκνου, ὁ βοεβόδας τοῦ εἰρημένου β α κ ο υ φ ί ο υ Ἰ μ π ρ α χ ῖ μ ἀγᾶς ἐξέδωκεν ἐν σχετικὸν τ α π ί ο ν εἰς τὸν Παπᾶ Γεώργιον διὰ νὰ νέμηται καὶ ἐξουσιάζη τὸν ἀνωτέρω ἀγρὸν, μείναντα ἀδέσποτον²· ὅτι, καὶ τούτου ἀποθανόντος ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀγρὸς περιῆλθεν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ οἰκονόμου τοῦ εἰρημένου μετοχίου δυνάμει ἄλλου τ α π ί ο υ, ἀπολεσθέντος ἤδη καὶ ὡς ἐκ τούτου μὴ προσαγομένου· ὅτι αἱ ἐν λόγῳ γαῖαι ἐξουσιάζονται εἰσέτι ὑπὸ τῶν μοναχῶν τοῦ ρηθέντος μετοχίου, καὶ ὅτι τοιουτοτρόπως τῶν ἀνωτέρω γαιῶν ἐξαρτωμένων ἐκ τοῦ διαληφθέντος μετοχίου, αὐτοὶ δὲν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν διὰ τὰς γαίας ταύτας μετὰ τοῦ ἀνωτέρω οἰκονόμου.

Ὅθεν ἢ δήλωσις αὕτη κατεχωρίσθη καὶ ἐσημειώθη ἐνταῦθα πρὸς διαφώτισιν τῆς ὑποθέσεως.

1. Δυσανάνγνωστος λέξις, προφανῶς σίκλος ποῦ σημαίνει ὕδραντλία.

2. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, μαχλούλ.

Ὁ Ἡσαΐας, ἀντιπρόσωπος τοῦ Παπᾶ Στεφάνου, οἰκονόμου μοναχοῦ τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ πάλιν χερσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὁρειμονῆς τοῦ Διονυσίου ἐξαρτωμένου Διονυσιατικοῦ μετοχίου, παραστάς εἰς τὸ ὡς ἄνω συγκροτηθὲν ἱεροδικαστικὸν συμβούλιον, ἐδήλωσε παρουσία τοῦ εἰρημένου κλητῆρος καὶ τοῦ β ο ε β ό δ α, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν ὀνομασθέντων πληρεξουσίων, ὅτι, συνωδᾷ τῷ ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος Σ α π ἄ ν Τ σ α ο ὑ ζ ἐκδεδομένῳ καὶ ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ δευτέρου ἔτους χρονολογημένῳ τ α π ί φ, τὰ σύνορα τοῦ διαληφθέντος μετοχίου ἀρχίζοντα ἀπὸ τῶν συνόρων τοῦ Ἁγιοπαυλικικοῦ μετοχίου διήκουσιν εἰς τὰ σύνορα τοῦ Ἑσφιγμενιτικοῦ μετοχίου, ἐντεῦθεν εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Π ι ν ἄ κ α, ἐντεῦθεν εἰς τὸν μέγαν ἁ λ ω ν ό τ ο π ο ν, ἐκεῖθεν εἰς τὸν μικρὸν λ ό φ ο ν, ἐκεῖθεν εἰς τὴν μεγάλην ό δ ό ν, ἐντεῦθεν εἰς τὴν πρὸς τὴν θάλασσαν παλαιὰν ἁ λ υ κ ῆ ν καὶ τὰ σύνορα τοῦ Σιμωνοπετρικοῦ (μετοχίου), ἐντεῦθεν εἰς τὴν μεγάλην ό δ ό ν, αὐτόθεν εἰς τὸ τοποθετημένον λευκὸν μάρμαρον, ἐντεῦθεν δὲ εἰς τὴν μικρὰν θ ἁ λ α σ σ α ν, καὶ διὰ τῶν συνόρων τοῦ μετοχίου τοῦ Δοχειαρίου καταλήγουσιν εἰς τὴν ἀνωτέρω συνοριακὴν ἄ φ ε τ η ρ ί α ν ὅτι, ἐπειδὴ αἱ ἐντὸς τῶν ἀναφερθέντων συνόρων εὑρισκόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα εἶναι ἐκ τῶν ἐξαρτημάτων τοῦ διαληφθέντος μετοχίου καὶ ἐξουσιάζονται ὑπ' αὐτοῦ δυνάμει σχετικοῦ τ α π ί ο υ, ἐξαιτεῖται νὰ ἐρωτηθῶσι περὶ τούτου οἱ προμνησθέντες πληρεξούσιοι.

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω δῆλωσιν καὶ ἀξίωσιν ἐγένετο ἡ σχετικὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἀναφερθέντων συνόρων εἰς τὸ εἰρημένον τ α π ί ο ν, καὶ ἀκολούθως ἠρωτήθησαν περὶ τοῦ ζητήματος οἱ διαληφθέντες πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀπαντήσαντες ἐδήλωσαν καὶ ἐπεβεβαίωσαν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα ἀνεκαθεν ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ προκειμένου μετοχίου καὶ ἐξουσιάζονται ὑπ' αὐτοῦ δυνάμει τ α π ί ο υ, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν δὲν ἔχουσι δι' αὐτὰ ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν (μετὰ τοῦ διαληφθέντος οἰκονόμου).

Ὅθεν ἡ δῆλωσις αὕτη κατεχωρίσθη καὶ ἐσημειώθη ἐνταῦθα πρὸς διαφώτισιν τοῦ πράγματος.

Ὁ Ἀ γ ρ ό τ ο ς, μοναχὸς τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ πάλιν χερσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὁρειμονῆς τοῦ Σταυρονικήτα ἐξηρημένου Σταυρονικητιανοῦ μετοχίου προσελθὼν εἰς τὸ (ὡς ἄνω συγκροτηθὲν ἱεροδικαστικὸν) συμβούλιον ἐδήλωσε παρουσία τοῦ εἰρημένου β ο ε β ό δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν προμνησθέντων δημογερόντων, ὅτι, συνωδᾷ τῷ ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος Ἰμπραχίμ Κ ε τ χ ο υ τ ἁ ἐκδεδομένῳ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου ἔτους χρονολογημένῳ τίτλῳ ἰδιοκτησίας, τὰ σύνορα τοῦ διαληφθέντος μετοχίου ἀρχίζοντα ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς ἁ λ υ κ ῆ ς διήκουσιν εἰς τὴν ἐπάνωθι ὁδὸν καὶ διερχόμενα τὴν

ὁδὸν ταύτην εἰς τὸ ἐν τῷ μεγάλῳ ἁλω νίῳ τῆς Βάλτας ἐλαϊόδευδρον, ἐκεῖθεν εἰς τὸν λόφον Καρμαντελέ, ἐντεῦθεν εἰς τὸν ξηροπόταμον (Κουρουντερέ), αὐτόθεν δὲ καταλήγουσιν εἰς τὴν ἄκραν τῆς ἁλυκῆς, κειμένης ἐν τῇ θέσει Πετούκα καὶ τῇ ὄχθῃ τῆς θαλάσσης· καὶ ὅτι ἐπειδὴ αἱ ὑπὸ τῶν συνόρων τούτων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα ἐξαρτῶνται δυνάμει ταπίου ἐκ τοῦ προκειμένου μετοχίου, ἀπαιτεῖ δικαστικῶς, ἵνα οἱ προμνησθέντες φόρου ὑποτελεῖς Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι ἐρωτηθῶσι σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο.

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω δήλωσιν καὶ ἀξίωσιν ἐγένετο ἡ σχετικὴ ἐφαρμογὴ (τῶν ἀναφερθέντων συνόρων πρὸς τὸν προσαχθέντα τίτλον ἰδιοκτησίας), κατόπιν δὲ ἐρωτηθέντες οἱ ἀνωτέρω ὑπήκοοι ὁμολόγησαν καὶ ἐπεβεβαίωσαν διὰ τῆς ἀπαντήσεως των ὅτι αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα ἀνεκαθεν ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ διαληφθέντος μετοχίου, καὶ ὅτι αὐτοὶ οὐδεμίαν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν ἔχουσιν διὰ τὰ ὑφ' ὧν περιορίζονται αἱ ἀνωτέρω γαῖαι σύνορα.

Ἐφ' ᾧ κατεχωρίσθη ἡ ἀνωτέρω ὁμολογία ἐνταῦθα.

Ὁ προμνησθεὶς Ἀγρότος μοναχὸς ἐδήλωσεν ἐπίσης ὅτι δυνάμει τριῶν ταπίων διαφόρου χρονολογίας ἠγοράσθησαν κατόπιν παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν τέσσαρες ἀγροὶ, ἀποτελούμενοι ἐξ ὀγδοήκοντα ὀκτῶ περίπου στρεμμάτων, καὶ ὅτι καὶ οἱ ἀγροὶ αὐτοὶ ἐξαρτῶνται ὡσαύτως ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ μετοχίου καὶ κεῖνται ἔξωθεν τῶν ἀνωτέρω συνόρων, καταγεγραμμένοι δὲ ὄντες ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ ἰδίου οἰκονόμου καλλιεργοῦνται εἰσέτι πρὸς ὄφελος τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος μετοχίου.

Οἱ δὲ ἀναφερθέντες ὑπόφοροι Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι ὁμολόγησαν ὅτι οἱ ἀνωτέρω ἀγροὶ ὄντως ἠγοράσθησαν κατόπιν καὶ εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ἀγρότου, οἰκονόμου τοῦ διαληφθέντος μετοχίου.

Ὅθεν κατεχωρίσθη ἐνταῦθα καὶ ἡ ὁμολογία αὕτη.

Ὁ Ἀγαθάγγελος, πληρεξούσιος τοῦ Ναθαναήλ, μοναχοῦ τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ εὐρισκομένου μετοχίου τοῦ Ἐσφιγμένου, ἐφανισθεὶς ἐνώπιον τοῦ ὡς ἄνω συγκροτηθέντος ἱεροδικαστικοῦ συμβουλίου, ἐδήλωσε παρουσίᾳ τοῦ ρηθέντος βοεβόδα καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν ὀνομαστί ἀναφερθέντων δημογερόντων καὶ τῶν χωρικῶν, ὅτι, συνωδὰ τῷ ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ δευτέρου ἔτους χρονολογημένῳ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος Σαμπάν ἀγᾶ ἐκδεδομένῳ ταπίῳ, τὸ ἀνωτέρω μετόχιον περιορίζεται ὑπὸ τῶν συνόρων τῶν μετοχίων τοῦ Διονυσίου, τοῦ Ἁγίου Παύλου καὶ τοῦ Καρακάλλου, καὶ ἀπὸ τῶν δύο μερῶν ὑπὸ τῶν συνόρων τοῦ χωρίου Πινάκα καὶ τοῦ Σταυρονικητιανοῦ μετοχίου, καὶ ὅτι, ἐπειδὴ αἱ ὑπὸ τῶν συνόρων τούτων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα ἐξαρτῶνται δυνάμει ταπίου ἐκ τοῦ προκειμένου μετοχίου, ἀπαιτεῖ δικαστικῶς, ἵνα

ἐρωτηθῶσι περὶ τούτου οἱ προμνησθέντες ὑπόφοροι Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι καὶ ἐξακριβωθῆ οὕτω τὸ πρᾶγμα.

Ὅθεν μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀναφερθέντων συνόρων εἰς τὸ σχετικὸν τὰ π ἰ ο ν, ὅτε ἐζητήθησαν σχετικαὶ πληροφορίαι παρὰ τῶν ρηθέντων Ὀθωμανῶν ὑπηκόων, τότε ὡμολόγησαν οὗτοι καὶ ἐπεβεβαίωσαν ὅτι ἅπασαι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μετόχιον, καὶ ὅτι αὐτοὶ οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν.

Ἐφ' ᾧ κατεχωρίσθη ἡ ἀνωτέρω ὁμολογία ἐνταῦθα.

Ὁ Καραγιάννης, οἰκονόμος, μοναχὸς τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ μετοχίου τῆς Λ α ὕ ρ α ς, ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ ἐδήλωσε παρουσία τοῦ εἰρημένου β ο ε β ὀ δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν διαληφθέντων πληρεξουσίων, ὅτι ὑπῆρχε μὲν τίτλος ἰδιοκτησίας, διαλαμβάνων περὶ τῶν συνόρων τῶν γαιῶν τοῦ ἀνωτέρω μετοχίου, ἀλλ' οὗτος ἀπωλέσθη κατὰ τὰς ταραχὰς τῶν Ρ ω μ ῖ ὶ ν ὑπηκόων Ὀθωμανῶν, καὶ ὅτι τὸ μετόχιον τοῦτο περιορίζεται, ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τῶν συνόρων τοῦ χωρίου Ἀθύτου, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῶν συνόρων τοῦ μετοχίου τοῦ Ἁγίου Παύλου, ἀπὸ τοῦ τρίτου μέρους ὑπὸ τῶν συνόρων τοῦ χωρίου Κρομμυδίου, καὶ ἀπὸ τοῦ τετάρτου μέρους ὑπὸ τῶν συνόρων τοῦ χωρίου Βάλτας· ὅτι αἱ ἐντὸς τῶν συνόρων τούτων εὐρισκόμεναι γαῖαι, χειμαδιὰ καὶ θέρετρα ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ εἰρημένου μετοχίου καὶ ἐχάθη ὁ σχετικὸς τίτλος αὐτῶν, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀπαιτεῖ, ἵνα τὸ ἱεροδικαστικὸν συμβούλιον λάβῃ σχετικὰς πληροφορίας παρὰ τῶν προμνησθέντων πληρεξουσίων καὶ ἐξακριβώσῃ τὴν ὑπόθεσιν. Μετὰ τὴν ἀνωτέρω δήλωσιν καὶ ἀξίωσιν ἐζητήθησαν σχετικαὶ πληροφορίαι παρὰ τῶν διαληφθέντων πληρεξουσίων, οἵτινες ἀπαντήσαντες εἰς τὰς ἀποτεινομένας πρὸς αὐτοὺς ἐρωτήσεις τοῦ ἱεροδικαστικοῦ συμβουλίου ἐγνωστοποίησαν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν ἔκπαλαι εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μετόχιον, ὅτι ὁ σχετικὸς τίτλος τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος τόπων ἀπωλέσθη, καὶ ὅτι δὲν ἔχουσιν αὐτοὶ διαφορὰν καὶ διένεξιν διὰ τὰ ρηθέντα σύνορα. Ὅθεν ἐπιβεβαιωθείσης τοιοιουτρόπως ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω πληρεξουσίων τῆς δηλώσεως τοῦ διαληφθέντος οἰκονόμου, κατεχωρίσθη τὸ πρᾶγμα ἐνταῦθα.

Ὁ Ἀμβρόσιος, οἰκονόμος τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ πάλιν χερσονήσῳ κειμένου μετοχίου τοῦ Κ α ρ α κ ἄ λ λ ο υ, ἐδήλωσεν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ παρουσία τοῦ εἰρημένου β ο ε β ὀ δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν ὀνομασθέντων πληρεξουσίων, ὅτι συμφώνως τῷ ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ πεντηκοστοῦ ἔτους χρονολογημένῳ καὶ ὑπὸ τοῦ β ο ε β ὀ δ α Χουσεῖν ἀγὰ ἐκδεδομένῳ τίτλῳ ἰδιοκτησίας, τὰ σύνορα τοῦ διαληφθέντος μετοχίου ἀρχίζοντα πλησίον τῆς κοιλάδος διήκουσιν δι'

ἐξεχουσῶν ἀκρῶν βουνοσειρᾶς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν συνόρων τοῦ μετοχίου τῆς Λαύρας φαινομένην συνοριακὴν π έ τ ρ α ν, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τῆς εἰς ἐξέχουσαν ἄκραν ὄροσειρᾶς ἀγούσης ὁδοῦ καταλήγουσιν εἰς τὰ σύνορα τοῦ μετοχίου τοῦ Παπᾶ Εὐ σ τ α θ ί ο υ, καὶ ἐπειδὴ αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ διαληφθέντος μετοχίου, ἀπαιτεῖ ἱεροδικαστικῶς, ἵνα τὸ πρᾶγμα ἐξετασθῆ παρὰ τῶν ἀνωτέρω πληρεξουσίων.

Μετὰ τὴν δήλωσιν καὶ ἀξίωσιν ταύτην ἐγένετο ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀναφερθέντων συνόρων πρὸς τὸν εἰρημένον τίτλον ἰδιοκτησίας, ἀκολούθως δὲ ἠρωτήθησαν περὶ τοῦ ζητήματος οἱ προμνησθέντες πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀπαντήσαντες ἐδήλωσαν καὶ ἐπεβεβαίωσαν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν ἐκ παλαιότητας χρόνων εἰς τὸ προκείμενον μετόχιον καὶ ἐξουσιάζονται δυνάμει τ α π ί ο υ ὑπὸ τῶν καλογήρων αὐτοῦ, καὶ ὅτι αὐτοὶ οὐδεμίαν ἔχουσι διαφορὰν καὶ διένεξιν διὰ τὰς ἐν λόγῳ γαίας.

Ἔθεν ἐσημειώθη τὸ πρᾶγμα ἐνταῦθα πρὸς διασάφησιν.

Ἐπιπρόσωπος τοῦ Εὐθυμίου, οἰκονόμου τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κειμένου Χελανδαρινοῦ μετοχίου, τοῦ ἐπιλεγομένου Παπᾶ Εὐ σ τ α θ ί ο υ, ἐδήλωσεν ἐν τῷ ὡς ἄνω συγκροτηθέντι ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ παρουσίᾳ τοῦ εἰρημένου β ο ε β ό δ α κ σὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν ἀνωτέρω ὀνομαστί ἀναφερθέντων πληρεξουσίων τῶν χωρικῶν, ὅτι, ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ δευτέρου ἔτους χρονολογημένῳ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος Χατζῆ Ἄλῃ ἀγᾶ ἐκδεδομένῳ τ α π ί ω, τὰ σύνορα τοῦ διαληφθέντος μετοχίου δὲν ἀναφέρονται, κατὰ δὲ τὴν δήλωσιν τοῦ ἐντολέως τοῦ οἰκονόμου καὶ τὰς πληροφορίας ἄλλων πραγματογνωμόνων τὸ ἐν λόγῳ μετόχιον περιορίζεται ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τῶν συνόρων τοῦ Καρακαλλινοῦ μετοχίου, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς κοιλάδος Γ ι ο υ β ἄ ν, ἀπὸ τοῦ τρίτου μέρους ὑπὸ τῶν συνόρων τοῦ μετοχίου τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας καὶ ἀπὸ τοῦ τετάρτου μέρους ὑπὸ τῆς κοιλάδος Β ι λ α ρ ἄ, διὰ ταῦτα ἐξαιτεῖται νὰ ληφθῶσιν ὑπὸ σημείωσιν ἢ ἀνωτέρω δήλωσις τοῦ οἰκονόμου καὶ αἱ πληροφορίες τῶν πραγματογνωμόνων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἐρωτηθῆ καὶ ἐξακριβωθῆ τὸ ζήτημα παρὰ τῶν προμνησθέντων πληρεξουσίων.

Ἐπὶ τῇ ἀνωτέρω δηλώσει καὶ αἰτήσει ἐρωτηθέντες οἱ διαληφθέντες πληρεξούσιοι ἐξέθεσαν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι καὶ χειμάδια ἀνήκουσιν εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μετόχιον, καὶ ὅτι αὐτοὶ δὲν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν διὰ τοὺς τόπους τούτους.

Ἐφ' ᾧ ἐσημειώθη τὸ πρᾶγμα ἐνταῦθα πρὸς διαφώτισιν.

Ἐπιπρόσωπος τοῦ οἰκονόμου τοῦ Χελανδαρινοῦ μετοχίου Γαβριήλ ἐδήλωσεν ἐπίσης ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀνωτέρω μετοχίου ἐξαρτώμε-

νον καὶ εἰς τὴν θέσιν Μοροκόλ κείμενον τσιφλίκιον ἀγρόκτημα, ὁ παρ' αὐτὸ ἀγρός, καὶ ἕτερος ἀγρός χωρητικότητος τριακοσίων περίπου μοδίων, συγκείμενος ἐκ δέκα τεσσάρων τεμαχίων ἠγοράσθησαν κατόπιν παρὰ τῶν μὴ μουσουλμάνων ιδιοκτητῶν αὐτῶν, καὶ ὅτι ταῦτα δυνάμει τεσσάρων ταπίων κατεγράφησαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Εὐθυμίου, οἰκονόμου τοῦ ἀνωτέρω μετοχίου, καὶ ἐξουσιάζονται εἰσέτι ὑπ' αὐτοῦ.

Τῶν προμνησθέντων πληρεξουσίων ἐπιβεβαιωσάντων καὶ τὴν ἀνωτέρω δήλωσιν καὶ ὁμολογησάντων ὅτι δὲν ἔχουσι διαφορὰν καὶ διένεξιν, κατεχωρίσθη τὸ πρᾶγμα ἐνταῦθα.

Ὁ Παπᾶ Διονύσιος, οἰκονόμος τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ δήμῳ Καλαμαριάς εὕρισκομένης Μονῆς τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας ἐξηρημένου μετοχίου τοῦ Καλλινίκου, ἐδήλωσεν ἐν τῷ ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ παρουσία τοῦ εἰρημένου βοεβόδα καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν προμνησθέντων πληρεξουσίων, ὅτι, ἐπειδὴ κατὰ τὴν τῶν Ρωμίων ἐπανάστασιν ἐκάη ὁ περὶ τῶν συνόρων τοῦ ἀνωτέρω μετοχίου διαλαμβάνων τίτλος ιδιοκτησίας, ἐξαιτεῖται, ἵνα τὸ ἱεροδικαστικὸν συμβούλιον καταγράψῃ τὰ σύνορα τοῦ ἐν λόγῳ μετοχίου κατὰ τὴν ὑπόδειξιν του καὶ λάβῃ σχετικὰς πληροφορίας καὶ ἐξακριβώσῃ ταῦτα παρὰ τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων. Μεθ' ὃ ὁ διαληφθεὶς οἰκονόμος προσδιορίζων τὰ σύνορα τοῦ προκειμένου μετοχίου ἐδήλωσεν ὅτι τοῦτο περιορίζεται ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τῶν συνόρων τοῦ Χελανδαρινοῦ μετοχίου, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς κοιλάδος Κορμίτ, ἀπὸ τοῦ τρίτου μέρους ὑπὸ τῆς μεγάλης θαλάσσης, καὶ ἀπὸ τοῦ τετάρτου μέρους ὑπὸ τῆς κοιλάδος Κύψα· καὶ ὅτι αἱ ἐντὸς τῶν συνόρων τούτων ὑπάρχουσαι γαῖαι, χεϊμάδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἐν λόγῳ μετόχιον.

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω δήλωσιν ἠρωτήθησαν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου οἱ προμνησθέντες πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀπαντήσαντες ἐπληροφόρησαν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χεϊμάδια καὶ θέρετρα ἀνέκαθεν ἀνήκουσιν εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μετόχιον, καὶ γνωρίζουσιν ὅτι ὁ σχετικὸς τίτλος αὐτῶν ἐχάθη, καὶ ὅτι, αὐτοὶ οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν διὰ τὰς ἐν λόγῳ γαίας, χεϊμάδια καὶ θέρετρα. Τὰς αὐτὰς δὲ πληροφορίας ἔδωκαν καὶ οἱ ἄλλοι πραγματογνώμονες.

Ὅθεν ἐσημειώθη τὸ πρᾶγμα ἐνταῦθα πρὸς διασάφησιν.

Ὁ διαληφθεὶς Παπᾶ Διονύσιος τυγχάνων οἰκονόμος καὶ ἑτέρου τσιφλίκιου μετοχίου ἐξαρτωμένου ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἀναφερθείσης μονῆς καὶ κειμένου πάλιν ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ καὶ παρὰ τὸ χωρίον Κοσσάνδρα, ἐδήλωσε παρουσία τοῦ προμνησθέντος βοεβόδα καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων, ὅτι καὶ τοῦ μετο-

χίου τούτου τὰ τ α π ί α ἐκάησαν καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου ἐξαιτεῖται νὰ σημειωθῶσι κατὰ τὴν δῆλωσίν του τὰ σύνορα αὐτοῦ, καί, ἀφοῦ ἐξακριβωθῶσι ταῦτα παρὰ τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ἐρωτηθῶσιν ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν οἱ ἀνωτέρω ὄνομαστί ἀναφερθέντες πληρεξούσιοι, νὰ κοινοποιηθῶσιν.

Καὶ ὄντως οἱ μὲν πραγματογνώμονες συμφώνως τῇ δηλώσει τοῦ ρηθέντος οἰκονόμου ἀνήγγειλαν ὅτι τὰ σύνορα τοῦ ἐν λόγῳ μετοχίου ἀρχίζοντα ἀπὸ τῶν συνόρων τοῦ μετοχίου Κ α ρ α μ ἄ ν διήκουσιν εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρὶ ο υ Κ α σ σ ἄ ν δ ρ α, ἐκεῖθεν εἰς τὰ σύνορα τοῦ μετοχίου τοῦ Ζωγράφου, ἐντεῦθεν εἰς τὰ σύνορα τοῦ μετοχίου τοῦ Ξηροποτάμου, αὐτόθεν δὲ καταλήγουσιν εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Τ σ α π ρ ἄ ζ καὶ τὴν μεγάλην θ ἄ λ α σ σ α ν, καὶ ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν συνόρων τούτων περιοριζόμεναι γαῖαι, χεϊμάδια καὶ θέρετρα ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος μετοχίου.

Οἱ δὲ πληρεξούσιοι ἐρωτηθέντες ὡμολόγησαν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χεϊμάδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἐν λόγῳ μετόχιον, καὶ ὅτι αὐτοὶ δὲν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν διὰ τοὺς τόπους τούτους.

Ἐφ' ᾧ κατεχωρίσθη τὸ πρᾶγμα ἐνταῦθα.

Ὁ Παπᾶ Διονύσιος, οἰκονόμος τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Μονῆς Ἀ ζ ἄ π ἐξαρτωμένου Ἀ ζ α π ι κ ο ὕ μετοχίου, ἐδήλωσε παρουσίᾳ τοῦ μνησθέντος β ο ε β ὀ δ α καὶ τοῦ κλητήρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων, ὅτι οἱ τίτλοι τοῦ μετοχίου τούτου ἀπωλέσθησαν, καὶ ὅτι τοῦτο περιορίζεται ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τῆς κοιλάδος Π α σ ἄ Π α σ ἄ τ ε ρ ε σ ί, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ χωρίου Π α ζ α ρ ἄ κ ι α, τοῦ τρίτου μέρους ὑπὸ τῶν συνόρων τοῦ Ρωσικοῦ μετοχίου, καὶ ἀπὸ τοῦ τετάρτου μέρους ὑπὸ τοῦ λόφου Τ ο υ ρ λ ἄ (τὸ ὀρθότερον ἴσως τ ο υ ζ λ ἄ=ἀ λ υ κ ῆ)· ὅτι αἱ ἐντὸς τῶν συνόρων τούτων εὑρισκόμεναι γαῖαι, χεϊμάδια καὶ θέρετρα ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ διαληφθέντος μετοχίου· καὶ ὅτι, ἐπειδὴ ταῦτα ἐξουσιάζονται ὑπὸ τῶν καλογῆρων τοῦ μετοχίου τούτου δυνάμει ἐνὸς ἀντιγράφου τοῦ κτηματολογικοῦ κώδικος, χρονολογημένου ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ δεκάτου πέμπτου ἔτους, ἀπαιτεῖ, ἵνα τὸ ἱεροδικαστικὸν συμβούλιον ζητήσῃ παρὰ τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων σχετικὰς πληροφορίας καὶ ἐξακριβώσῃ τὸ πρᾶγμα.

Ἐπὶ τῇ ἀνωτέρῳ δηλώσει καὶ ἀξιῶσει οἱ πληρεξούσιοι ἐρωτηθέντες ὡμολόγησαν καὶ ἐπεβεβαίωσαν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χεϊμάδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μετόχιον, καὶ ὅτι αὐτοὶ οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν διὰ ταῦτα.

Ὁ Ἡσαΐας, οἰκονόμος τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Μονῆς τῶν Ἰβήρων λεγομένης ἄλλως Κ α ρ α μ ἄ ν ἐξαρτωμένου μετοχίου Κ α ρ α μ ἄ ν, ἐδήλωσεν ἐν τῷ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω προσώπων συγκροτηθέντι ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ παρουσίᾳ τοῦ εἰρημένου β ο ε β ὀ δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιβολίαν τῶν ὀνομασθέντων πληρεξουσίων, ὅτι, συνφδᾷ τῷ ἀπὸ τοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἐννενηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους χρονολογημένῳ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος Γ κ α ζ α ν φ ἔ ρ ἁ γᾶ ἐκδεδομένῳ τ α π ἰ ῶ, τὰ σύνορα τοῦ ἀνωτέρω μετοχίου ἀρχίζοντα ἀπὸ τοῦ βουβαλοστασίου τοῦ Μ ε χ μ ἔ τ Τ σ α ο ὺ ς διήκουσι διὰ τῆς ἀνὰ τὸν δρόμον κατευθύνσεως εἰς Ν α ρ π ὀ ρ ν α π α ρ ε (;), ἐκεῖθεν κατ' εὐθείαν εἰς τὰ νερά Τ ο λ μ ἄ τ σ α, ἐντεῦθεν εἰς τὴν θάλασσαν, αὐτόθεν δὲ στρεφόμενα ὀπίσω καταλήγουσιν εἰς τὸ βουβαλοστάσιον πάλιν τοῦ Μ ε χ μ ἔ τ Τ σ α ο ὺ ς· καὶ ὅτι, ἐπειδὴ τὰ ἐντὸς τῶν συνόρων τούτων εὑρισκόμενα χειμάδια, θέρετρα καὶ ἄγροϊ ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ μετοχίου καὶ ἐξουσιάζονται ὑπ' αὐτοῦ δυνάμει τ α π ἰ ὀ ν, ἀπαιτεῖ ἱεροδικαστικῶς, ἵνα ἐρωτηθῇ καὶ ἐξακριβωθῇ τὸ πρᾶγμα παρὰ τῶν προμνησθέντων πληρεξουσίων. Ἐπὶ τῇ δηλώσει καὶ ἀξιῶσει ταύτῃ ἐγένετο ἐφαρμογὴ τῶν ἀναφερθέντων συνόρων πρὸς τὸ ἀνωτέρω τ α π ἰ ὀ ν, ἀκολούθως δὲ ἠρωτήθησαν οἱ εἰρημένοι πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀπαντήσαντες, ἐξέθεσαν ὅτι ἅπασαι αἱ ὑπὸ τῶν ρηθέντων συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τοῦ ἐν λόγῳ μετοχίου, καὶ ὅτι, ὡς γνωρίζουσιν, αἱ διαληφθεῖσαι γαῖαι δυνάμει τ α π ἰ ὀ ν ἀνήκουσιν ἀνεκαθεν εἰς τοῦτο, καὶ ὅτι αὐτοὶ οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν διὰ τὰς γαίας ταύτας.

Ὅθεν ἐξακριβωθείσης τοιοῦτοτρόπως τῆς δηλώσεως τοῦ διαληφθέντος οἰκονόμου, ἐσημειώθη τὸ πρᾶγμα ἐνταῦθα πρὸς διασάφησιν.

Πάλιν ὁ τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερομένου μετοχίου οἰκονόμος Ἡσαΐας ἐδήλωσεν ἐν τῷ ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ παρουσίᾳ τοῦ εἰρημένου β ο ε β ὀ δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιβολίαν τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἐγγράφου τούτου ὀνομαστῶν ἀναφερομένων πληρεξουσίων, ὅτι, συμφώνως πρὸς ἐν τ α π ἰ ὀ ν, ἐκδεδομένον ὑπὸ τοῦ β ο ε β ὀ δ α Μουσταφᾶ ἁ γᾶ καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐσφραγισμένον, ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ δὲ διακοσιοστοῦ τριακοστοῦ τετάρτου ἔτους χρονολογημένον, τὸ ἐν τῷ παραλιακῷ συνόρῳ τοῦ ἀνωτέρω μετοχίου καὶ ἐν τῇ θέσει Μ ο ρ ὀ τ σ ε κείμενον ἔρημον καὶ παρημελημένον μικρὸν δ ἄ σ ο ς, περιοριζόμενον ὑπὸ ὀροθετικῆς γραμμῆς ἀρχιζούσης ἀπὸ τῆς ἐν τῇ παραλίᾳ κειμένης καὶ ἐσφραγισμένης π ἔ τ ρ α ς καὶ διηκούσης εἰς τὴν νέαν ὀροθετικὴν π ἔ τ ρ α ν, ἐκεῖθεν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ λόφου, κειμένου πλησίον τοῦ Π α σ α λ ῆ, ἐντεῦθεν διὰ τῆς θέσεως λεγομένης Σ τ α μ α τ ἰ ο ν εἰς τὰ σύνορα Π ε τ ρ ὀ ν α, καὶ αὐτόθεν καταλήγουσιν εἰς τὴν θάλασσαν, κατεγράφη κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐποχὴν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, καὶ ὅτι ἀπαιτεῖ νᾶ ἐρωτηθῇ καὶ τοῦτο ὑπὸ τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων.

Ἐπί τῇ δηλώσει ταύτῃ ἐγένετο ἡ σχετικὴ ἐφαρμογή, ἠρωτήθησαν δὲ οἱ πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀπαντήσαντες ὡμολόγησαν ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω συνοριακῆς γραμμῆς περιοριζόμενον ἔρημον καὶ ἐγκαταλελειμμένον δ ἄ σ ο ς προσηρτήθη εἰς τὸ διαληφθὲν μετόχιον καὶ δυνάμει τ α π ί ο υ κατεγράφη ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀνωτέρω ὀνομασθέντος οἰκονόμου, καὶ ὅτι αὐτοὶ δὲν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν διὰ τὸν τόπον τοῦτον.

Ἔθεν ἐσημειώθη ἡ ὁμολογία αὕτη πρὸς διαφώτισιν τῆς ὑποθέσεως.

Ὁ Παπᾶ Διονύσιος, οἰκονόμος τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Μονῆς τοῦ Γρηγορίου ἐξηρητημένου Γρηγοριατικοῦ μετοχίου, ἐδήλωσεν ἐν τῷ ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ παρουσία τοῦ ἀναφερθέντος β ο ε β ό δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν προμνησθέντων πληρεξουσίων, ὅτι τὸ τ α π ί ο ν τοῦ διαληφθέντος μετοχίου κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τῶν Ρ ω μ ι ῶ ν ἐκάη· ὅτι τὰ σύνορα αὐτοῦ, ἀρχίζοντα ἀπὸ τῶν συνόρων τοῦ μετοχίου τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας, διήκουσιν εἰς λόφον λεγόμενον ἰ σ τ α ν π ὸ λ τ ε π ε σ ἰ (=λόφος Κωνσταντινουπόλεως), ἐκεῖθεν δι' ἐξεχουσῶν ἀκρῶν ὀροσειρᾶς εἰς τὴν θέσιν λεγομένην Τ σ ι ν α ρ λ ῆ κ (=πλατανῶν), ἐντεῦθεν εἰς τὸ μέρος ὅπου συναντῶνται δύο κοιλάδες, αὐτόθεν εἰς τὴν καλύβην τοῦ ἰ ε ρ έ ω ς (π α π ᾶ ζ κ ι ο υ λ ο υ π ε σ ἰ), ὀπόθεν δι' ἐξεχουσῶν ἀκρῶν βουνοσειρᾶς εἰς τὴν ἄ γ ρ ἰ α ν σ υ κ έ α ν, ἐκεῖθεν εἰς τὴν μεγάλην κ ο ι λ ᾶ δ α, ἐντεῦθεν εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Π α λ η ο υ ρ ἰ ο υ, αὐτόθεν δὲ διὰ τῆς ἀνά τὴν κοιλάδα κατευθύνσεως εἰς Π α ρ έ, ὀπόθεν ἀπὸ ράχεως ὄρους εἰς τὴν Β ἄ λ τ α ν, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τοῦ λόφου τοῦ Ἀ ρ ἄ π η (ἀρᾶπ τ ε π ε σ ῆ) καταλήγουσιν πάλιν εἰς τὸν λόφον τῆς Κωνσταντινουπόλεως (ἰ σ τ α ν π ὸ λ τ ε π ε σ ἰ)· ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν συνόρων τούτων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα εἶναι ἀνέκαθεν ἐξαρτήματα τοῦ διαληφθέντος μετοχίου· ὅτι τὸ σχετικὸν τ α π ί ο ν ἐχάθη, καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου ἀπαιτεῖ νὰ ἐρωτηθῇ τὸ πρᾶγμα ὑπὸ τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων καὶ ἐξακριβωθῇ παρὰ τῶν πραγματοποιημένων.

Ἐπί τῇ ἀνωτέρω δηλώσει καὶ ἀξιώσει ἐρωτηθέντες οἱ πληρεξούσιοι, ὡμολόγησαν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν ἔκπαλαι εἰς τὸ ἐν λόγῳ μετόχιον, καὶ ὅτι αὐτοὶ δὲν ἔχουσιν ἀξίωσιν δι' αὐτοὺς τοὺς τόπους, οἱ δὲ πραγματοποιώμενες τὰς αὐτὰς παρέσχον πληροφορίας.

Ἔθεν ἐσημειώθησαν ταῦτα ἐνταῦθα πρὸς διαφώτισιν τοῦ ζητήματος. Πάλιν ὁ τοῦ ἀνωτέρω μετοχίου οἰκονόμος Παπᾶ Διονύσιος ἐξέθηκεν ἐν τῷ συμβουλίῳ παρουσία τοῦ β ο ε β ό δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν μνησθέντων πληρεξουσίων, ὅτι ὁ ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Φ ὀ ὕ ρ κ α Παπᾶ Νικόλαος πρὸ δέκα ὀκτῶ ἐτῶν ἀπὸ τῆς κάτωθι χρονολογίας ἐπώλησε καὶ παρεχώρησεν εἰς αὐτὸν ἀπέναντι γνωστοῦ τιμήματος τοὺς

οὓς κατεῖχε γνωστῶν ὀρίων ἐξ ἀγρούς, χωροῦντας τριακόντα τεσσάρων μοδίων σπόρον καὶ κειμένους εἰς τὰ σύνορα τοῦ εἰρημένου χωρίου, ὡς ἐπίσης ὀλίγας συκαμινέας καὶ συκέας, δύο περίπου στρεμμάτων ἀμπελῶνα, μίαν οἰκίαν καὶ ἓνα ἀχυρῶνα· ὅτι ταῦτα εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν νομὴν καὶ ἐξουσίαν του δυνάμει τοῦ ὑπὸ τοῦ βοεβόδα Ὁμὲρ ἀγᾶ ἐκδεδομένου καὶ ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ διακοσιοστοῦ τριακοστοῦ πρώτου ἔτους χρονολογημένου τ α π ί ο υ, καὶ ὅτι ἐπιθυμῆι νά ἐρωτηθῆ καὶ τοῦτο ὑπὸ τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων καὶ νά κοινοποιηθῆ ἐγγράφως.

Μετὰ τὴν δήλωσιν ταύτην ἐξητάσθη ὁ ἀνωτέρω ἀναφερθεὶς τίτλος, καὶ ἐξητήθησαν σχετικαὶ πληροφορίαι παρὰ τῶν πληρεξουσίων, οἵτινες ἐδήλωσαν ὅτι αἱ ἐν λόγῳ γαῖαι εὐρίσκονται δυνάμει τ α π ί ο υ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Παπᾶ Διονυσίου, καὶ ὅτι αὐτοὶ οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν διὰ τὰς γαίας ταύτας.

Ἐφ' ᾧ ἡ δῆλωσις αὕτη ἐσημειώθη ἐνταῦθα πρὸς διασάφησιν.

Πάλιν ὁ διαληφθεὶς Παπᾶ Διονύσιος ἐδήλωσεν ἐν τῷ ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν ἀνωτέρω ὀνομαστί ἀναφερθέντων πληρεξουσίων ὅτι, ἐπειδὴ ἠγόρασεν ἀντὶ γνωστοῦ τιμήματος δύο οἰκίας παρὰ τῶν χριστιανῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν, κειμένους ἐν τῷ χωρίῳ Π α ζ α ρ ά κ ι α, ὡς ἐπίσης ὀλίγας συκαμινέας καὶ ἐλαιόδενδρα καὶ εἴκοσιν ἑπτὰ ἀγρούς, χωροῦντας διακοσίων ἑβδομήκοντα τριῶν μοδίων σπόρον, καὶ εὐρισκομένους ἐντὸς τῶν συνόρων τοῦ εἰρημένου χωρίου, καὶ ἐπειδὴ ταῦτα ἐξουσιάζει καὶ νέμεται δυνάμει τ ε σ σ ά ρ ω ν τ α π ί ω ν διαφόρου χρονολογίας, ἐξαιτεῖται νά ἐρωτηθῆ καὶ τοῦτο παρὰ τῶν μνησθέντων πληρεξουσίων.

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω δήλωσιν ἐγένετο ἡ ἐφαρμογὴ τῶν συνόρων καὶ ἠρωτήθησαν οἱ πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀπαντήσαντες εἰς τὰς ἀποτετινομένας πρὸς αὐτοὺς ἐρωτήσεις ὡμολόγησαν ὅτι ὁ διαληφθεὶς μοναχὸς ἀγοράσας τὰς ἀνωτέρω ἀναφερομένας γαίας, οἰκίας καὶ ἀμπελῶνας, ἐξουσιάζει καὶ νέμεται αὐτὰ δυνάμει τ α π ί ω ν, καὶ ὅτι αὐτοὶ δὲν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν διὰ ταῦτα.

Ὅθεν ἡ ὁμολογία αὕτη ἐσημειώθη ἐνταῦθα πρὸς διαφώτισιν τῆς ὑποθέσεως.

Ὁ Ἡσαΐας, οἰκονόμος τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὁρει Μονῆς τῶν Ἰβήρων λεγομένης ἄλλως Κ α ρ α μ ά ν ἐξαρτωμένου μετοχίου Ἰβηριτικοῦ ἢ Κ α ρ α μ ά ν, ἐδήλωσεν ἐν τῷ ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ παρουσία τοῦ μνησθέντος β ο ε β ό δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν ὀνομασθέντων πληρεξουσίων, ὅτι δυνάμει ἑνὸς τ α π ί ο υ ἐκδοθέντος ὑπὸ τοῦ Γ κ α ζ α ν φ έ ρ ά γ ᾶ καὶ ἑνὸς Χ ο τ ζ ε τ ί ο υ¹, χρονολογημένων ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ πέμπτου ἔτους, τὰ σύνορα

1. Τουρκικὴ λέξις, σημαίνει ἱεροδικαστικὸν τίτλον ἰδιοκτησίας.

τοῦ διαληφθέντος μετοχίου ἀρχίζοντα ἀπὸ τῆς ἄκρας τῆς ἐν τῇ μικρᾷ θαλάσσει κειμένης ἀ λ υ κ ῆ ς διήκουσιν εἰς τὸν μετὰ τῶν συνόρων τοῦ χωρίου Π α λ η ο υ ρ ῖ ο υ συνεχόμενον μέγαν λόφον, ἐκεῖθεν εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Παρασκευῆς, ἐντεῦθεν εἰς τὴν παλαιὰν β ρ ὺ σ ι ν, κειμένην ἐν τῇ ἐπὶ τοῦ ἀποτόμου κατηφόρου εὕρισκομένου λειμῶνος ἄκρα· ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν συνόρων τούτων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάρδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν εἰς τὸ διαληφθὲν μετόχιον· καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου ἀπαιτεῖ ἱεροδικαστικῶς νὰ ἐρωτηθῶσι περὶ τούτου οἱ εἰρημένοι πληρεξούσιοι καὶ νὰ ἐξακριβωθῇ τὸ πρᾶγμα.

Ἐπὶ τῇ δηλώσει ταύτῃ, γενομένης τῆς ἀπαιτουμένης ἐφαρμογῆς τῶν συνόρων, ἠρωτήθησαν οἱ πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀποκρινόμενοι ἐδήλωσαν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάρδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μετόχιον, καὶ ὅτι οἱ ἴδιοι δὲν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν διὰ τοὺς τόπους τούτους.

Ἐφ' ᾧ ἡ δῆλωσις αὕτη ἐσημειώθη ἐνταῦθα.

Ὁ Ὀνούφριος, οἰκονόμος τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὁρει Μονῆς τοῦ Ξηροποτάμου ἐξηρητημένου Ξηροποταμίου μετοχίου, ἐδήλωσεν ἐν τῷ ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ παρουσίᾳ τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερθέντος β ο ε β ὀ δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἐγγράφου τούτου ὀνομασθέντων πληρεξουσίων, ὅτι κατὰ τὴν τῶν Ρ ω μ ι ῶ ν ἐπανάστασιν ἀπωλέσθη τὸ τ α π ῖ ο ν τοῦ διαληφθέντος μετοχίου· ὅτι τὰ σύνορα αὐτοῦ ἀρχίζοντα ἀπὸ τοῦ λόφου τοῦ Παπᾶ Ἁ κ ὺ λ α διήκουσι δι' ἐξεχουσῶν ἀκρῶν ὀροσειρᾶς εἰς τὴν κοιλάδα καὶ διὰ τῆς ἀνὰ τὴν κοιλάδα κατευθύνσεως εἰς τὴν θέσιν Κ α μ ῆ λ α καὶ τὰ σύνορα τοῦ μετοχίου τοῦ Ζωγράφου, ἐκεῖθεν δὲ πάλιν δι' ἐξεχουσῶν ἀκρῶν βουνοσειρᾶς καταλήγουσιν εἰς τὸν λόφον τοῦ Παπᾶ Ἁ κ ὺ λ α, ὅτι, ἐπειδὴ αἱ ἐντὸς τῶν συνόρων τούτων κείμεναι γαῖαι, χειμάρδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἐν λόγῳ μετόχιον, καὶ ἐπειδὴ τὸ σχετικὸν τ α π ῖ ο ν ἐχάθη, ἀπαιτεῖ ἱεροδικαστικῶς, ἵνα τὰ κατὰ τὴν δῆλωσιν αὐτοῦ σημειωθέντα σύνορα ἐρωτηθῶσι καὶ ἐξακριβωθῶσι παρὰ τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων.

Κατὰ τὴν ἀξίωσιν ταύτην ἐρωτηθέντες οἱ πληρεξούσιοι ὡμολόγησαν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάρδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μετόχιον, καὶ ὅτι οἱ ἴδιοι δὲν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν διὰ τοὺς τόπους τούτους.

Ὅθεν ἡ ὁμολογία αὕτη ἐσημειώθη ἐνταῦθα πρὸς διαφώτισιν τῆς ὑποθέσεως. Ὁ οἰκονόμος πάλιν τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερομένου μετοχίου Ὀνούφριος ἐδήλωσε παρουσίᾳ τοῦ εἰρημένου β ο ε β ὀ δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν μνησθέντων πληρεξουσίων, ὅτι ὁ ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Β ἄ λ τ α ς Χατζῆ Γεώργιος, δυνάμει μὲν τοῦ ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ δια-

κοσιοστοῦ ἑβδόμου ἔτους χρονολογημένου καὶ ὑπὸ τοῦ β ο ε β ό δ α Μουσταφᾶ ἀγᾶ ἐκδεδομένου καὶ ἐσφραγισμένου τ α π ί ο υ, ἐπώλησεν ἀντὶ γνωστοῦ τιμήματος εἰς αὐτόν, τυγχάνοντα οἰκονόμον τοῦ διαληφθέντος μετοχίου, τὸν ὄν κατεῖχεν ἄγρον χωρητικότητος πέντε περίπου μ ο υ ζ ο υ ρ ί ω ν (μοδίων) σπόρου, κείμενον ἄνωθεν τοῦ καλογερικοῦ ἀγροκτήματος, τοῦ γειτνιάζοντος εἰς τὸ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κείμενον Ζωγραφίτικον μετόχιον, προσέτι δὲ ἓνα καλυβότοπον καὶ τοὺς εἰς αὐτὸν ὑποκειμένους καὶ καλλιεργουμένους ἀγρούς, χωροῦντας διακοσίων περίπου μοδίων σπόρον καὶ περιοριζομένους ὑπὸ ὀροθητικῆς γραμμῆς ἀρχιζούσης ἀπὸ τῶν συνόρων τοῦ χωρίου Παλαιοχωρίου καὶ διηκούσης εἰς τὸν ἄλμυρὸν ρ ύ α κ α¹ ἐκεῖθεν εἰς τὰ σύνορα τοῦ μετοχίου τοῦ Ζωγράφου καὶ καταληγούσης εἰς τὰ σύνορα τοῦ Ξηροποταμινοῦ μετοχίου· δυνάμει δὲ τοῦ ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ διακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ τρίτου ἔτους χρονολογημένου καὶ ὑπὸ τοῦ β ο ε β ό δ α Ἄπδῃ Χαμδῆ ἀγᾶ ἐκδοθέντος τ α π ί ο υ δέκα ἕξ ἀγρούς χωρητικότητος ἑβδομήκοντα τεσσάρων περίπου μοδίων καὶ ὅλον ἐν γένει τὸ ἀνωτέρω ἀγρόκτημα· καὶ ὅτι, ἐπειδὴ αἱ ἀνωτέρω γαῖαι καὶ ἀγρόκτημα δυνάμει τ α π ί ω ν εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν νομὴν καὶ κατοχὴν του, ἀπαιτεῖ, ἵνα τὸ ἱεροδικαστικὸν συμβούλιον ἐρωτήσῃ καὶ ἐξακριβώσῃ τὸ πρᾶγμα παρὰ τῶν εἰρημένων πραγματογνωμόνων.

Ἐπὶ τῇ δηλώσει καὶ ἀπαιτήσει ταύτῃ ἐγένετο ἡ ἐφαρμογὴ τῶν συνόρων πρὸς τὰ σχετικὰ τ α π ί α, ἀκολούθως δὲ ἠρωτήθησαν ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν οἱ πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀποκριθέντες ὡμολόγησαν ὅτι, ἐπειδὴ ὁ διαληφθεὶς Γ ε ω ρ γ ά κ η ς τὰς ἀνωτέρω ἀναφερομένας καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου κατεχομένας γαίας ἐπώλησε καὶ παρεχώρησεν εἰς τὸν ρηθέντα οἰκονόμον, καὶ ἐπειδὴ αἱ γαῖαι αὗται δυνάμει τ α π ί ω ν εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν νομὴν καὶ κατοχὴν τούτου, δὲν ἔχουσιν ἔνστασιν καὶ διαφορὰν διὰ τὸ προκείμενον μετόχιον, οὔτε διὰ τὰς γαίας αὐτοῦ.

Ὅθεν ἡ ὁμολογία αὐτῶν ἐσημειώθη ἐνταῦθα πρὸς διασάφησιν τοῦ ζητήματος.

Ὁ Ἡσαΐας, οἰκονόμος τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἄγίῳ Ὁρει Μονῆς τοῦ Ζωγράφου ἐξηρητημένου Ζωγραφίτικοῦ μετοχίου, ἐδήλωσεν ἐν τῷ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω προσώπων συγκροτηθέντι ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ παρουσίᾳ τοῦ εἰρημένου β ο ε β ό δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμαλίαν τῶν ὀνομασθέντων πληρεξουσίων, ὅτι οἱ τίτλοι τοῦ διαληφθέντος μετοχίου ἀπωλέσθησαν, καὶ ὅτι, ἐπειδὴ αἱ γαῖαι, χεϊμάδια καὶ θέρετρα, τὰ περιοριζόμενα ὑπὸ συνοριακῆς γραμμῆς ἀρχιζούσης ἀπὸ τῶν συνόρων τοῦ χωρίου Π α ζ α ρ ά κ ι α καὶ διηκούσης εἰς τὰ σύνορα τῶν

1. Τὸ τουρκικὸν κείμενον τοζλοῦ ντερέ.

μετοχίων τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας καὶ τοῦ Κουτλουμουσίου, ἐντεῦθεν δὲ καταληγούσης εἰς τὰ σύνορα τοῦ Ξηροποταμηνοῦ μετοχίου, ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος μετοχίου, ἐξαιτεῖται παρὰ τοῦ ἱεροδικαστικοῦ συμβουλίου ἵνα, τῆς συνοριακῆς ταύτης γραμμῆς σημειωθείσης κατὰ τὴν δήλωσίν του, ἐρωτηθῆ καὶ ἐξακριβωθῆ τὸ πρᾶγμα παρὰ τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων.

Ἐπὶ τῇ δηλώσει καὶ αἰτήσει ταύτη ἐζητήθησαν σχετικαὶ πληροφορίαι παρὰ τῶν πληρεξουσίων, οἵτινες ἀποκριθέντες εἰς τὰς γενομένας πρὸς αὐτοὺς ἐρωτήσεις ἐδήλωσαν καὶ ὡμολόγησαν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμᾶδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσι καὶ ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ προκειμένου μετοχίου, καὶ ὅτι αὐτοὶ οὐδεμίαν ἔχουσιν ἐνστασιν καὶ διαφορὰν διὰ τοὺς τόπους τούτους.

Ὅθεν ἡ ὁμολογία αὕτη ἐσημειώθη ἐνταῦθα πρὸς διαφώτισιν τοῦ πράγματος.

Ὁ Ἡσαΐας, οἰκονόμος τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὁρει Μονῆς τοῦ Φιλοθέου ἐξηρητημένου Φιλοθεϊτικοῦ μετοχίου, ἐδήλωσεν ἐν τῷ ὡς ἄνω συγκροτηθέντι ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν διαληφθέντων πληρεξουσίων ὅτι οἱ τίτλοι τοῦ εἰρημένου μετοχίου ἀπωλέσθησαν, ὅτι περιορίζεται τοῦτο ὑπὸ συνοριακῆς γραμμῆς, ἀρχιζούσης ἀπὸ τοῦ παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἁγίας Π α ρ α σ κ ε υ ῆ ς κειμένου λιθίνου ὁ ρ ο σ ῆ μ ο υ καὶ διηκούσης εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Παζαράκια, ἐκεῖθεν εἰς τὰ σύνορα τοῦ Ρωσικοῦ μετοχίου, ἐντεῦθεν δὲ καταληγούσης εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Βάλτας, καὶ ὅτι, ἐπειδὴ αἱ ἐντὸς τῆς συνοριακῆς ταύτης γραμμῆς ὑπάρχουσαι γαῖαι, χειμᾶδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσι ἀνέκαθεν εἰς τὸ ἐν λόγῳ μετόχιον, ἐξαιτεῖται νὰ σημειωθῆ ἡ δήλωσις του καὶ ἐρωτηθῆ καὶ ἐξακριβωθῆ τὸ πρᾶγμα παρὰ τῶν διαληφθέντων πληρεξουσίων.

Ἐπὶ τῇ δηλώσει καὶ ἀξιώσει ταύτη οἱ πληρεξούσιοι ἐρωτηθέντες ἀπήντησαν καὶ ὡμολόγησαν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμᾶδια καὶ θέρετρα ἐξαρτῶνται ἀνέκαθεν ἐκ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος μετοχίου, καὶ ὅτι αὐτοὶ δὲν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν διὰ τοὺς τόπους τούτους.

Ἐφ' ᾧ ἐσημειώθη ἡ ὁμολογία αὐτῶν ἐνταῦθα.

Ὁ ἀνωτέρω ἀναφερθεὶς Ἡσαΐας, πληρεξούσιος ὢν τοῦ οἰκονόμου τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὁρει Μονῆς τοῦ Κουτλουμουσίου ἐξαρτωμένου Κουτλουμουσιανοῦ μετοχίου, ἐξέθεσεν ἐν τῷ ὡς ἄνω ἐπὶ τόπου συγκροτηθέντι ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ, κατ' ἀντιμωλίαν τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων καὶ τοῦ μνησθέντος β ο ε β ὀ δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, ὅτι τὰ τ α π ί α τοῦ ἀνωτέρω μετοχίου ἀπωλέσθησαν, καὶ

ὅτι, ἐπειδὴ αἱ γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα, τὰ περιοριζόμενα ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τῶν συνόρων τοῦ μετοχίου τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῶν συνόρων τοῦ χωρίου Παζαράκια, ἀπὸ τοῦ τρίτου μέρους ὑπὸ τῶν συνόρων τοῦ μετοχίου τοῦ Γρηγορίου, καὶ ἀπὸ τοῦ τετάρτου μέρους ὑπὸ τῶν συνόρων τοῦ Μετοχίου τοῦ Ζωγράφου, ἀνήκουσιν ἀνέκαθεν εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μετόχιον, οἱ δὲ σχετικοὶ τίτλοι αὐτῶν δὲν ὑπάρχουσι συνεπεῖα ἀπωλείας, ἐξαιτεῖται νὰ ἐρωτηθῶσιν ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν οἱ πληρεξούσιοι καὶ νὰ ἐξακριβωθῇ τὸ πρᾶγμα.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει ταύτῃ οἱ πληρεξούσιοι ἐρωτηθέντες ἐδήλωσαν ὅτι οἱ ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω ἀναφερθέντων συνόρων κείμενοι τόποι ἀνήκουσιν ἔκπαλαι εἰς τὸ διαληφθὲν μετόχιον, καὶ ὅτι αὐτοὶ δὲν ἔχουσιν ἀξίωσιν διὰ τὰ μέρη ταῦτα.

Πάλιν ὁ διαληφθεὶς μοναχὸς ἐδήλωσεν ἐν τῷ συμβουλίῳ παρόντων τῶν ἀνωτέρω πληρεξουσίων, ὅτι ἡ χριστιανὴ Ἀγγελικὴ, κάτοικος τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ εὐρισκομένου χωρίου Καψοχώρα, ἐπώλησεν εἰς αὐτὸν κατὰ τὸ χιλιοστὸν διακοσιοστὸν εἰκοστὸν ἔτος μίαν ιδιόκτητον οἰκίαν τῆς, κειμένην ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἀναφερομένῳ χωρίῳ, προσέτι δὲ ὀλίγα τινὰ δένδρα, ἓνα ἀμπελῶνα καὶ τέσσαρας ἀγροὺς χωρητικότητος δέκα μοδίων, καὶ ὅτι, δυνάμει τοῦ σχετικοῦ τ α π ἰ ο υ, ἐκδοθέντος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην β ο ε β ὀ δ α χρηματίσαντος Ὁμὲρ ἀγᾶ, ἐξουσιάζει καὶ νέμεται αὐτά, καὶ ὅτι, ἐξαιτεῖται, ἵνα καὶ περὶ τῶν ιδιοκτησιῶν τούτων ἐρωτηθῶσιν οἱ εἰρημένοι πληρεξούσιοι.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει ταύτῃ ἐγένετο ἡ εφαρμογὴ τῶν ἀναφερθέντων συνόρων πρὸς τὸ σχετικὸν τ α π ἰ ο υ, ἀκολούθως δὲ ἠρωτήθησαν οἱ πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀπαντήσαντες εἰς τὰς ἀποτεινομένας πρὸς αὐτοὺς ἐρωτήσεις ἐδήλωσαν ὅτι τοῦ διαληφθέντος οἰκονόμου ἀγοράσαντος παρὰ τῆς προμνησθείσης γυναικὸς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος οἰκίαν, δένδρα, ἀμπελῶνα καὶ ἀγροὺς καὶ ἐξουσιάζοντος αὐτὰ δυνάμει τ α π ἰ ο υ, δὲν ἔχουσιν αὐτοὶ ἔνστασιν καὶ διαφορὰν διὰ τὰ κτήματα ταῦτα.

Ἐφ' ᾧ ἐσημειώθη ἡ δήλωσις αὕτη ἐνταῦθα.

Ὁ Παρθένιος, οἰκονόμος τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Μονῆς τῶν Ρώσων ἐξηρημένου Ρωσικοῦ μετοχίου, ἐδήλωσεν ἐν τῷ ὡς ἄνω ἐπὶ τόπου συγκροτηθέντι ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ, παρουσία τοῦ προμνησθέντος β ο ε β ὀ δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἐγγράφου τούτου ὀνομαστί ἀναφερθέντων πληρεξουσίων, ὅτι, συνωδὰ τῷ ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ πέμπτου ἔτους χρονολογημένῳ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος Γ κ α ζ α ν φ ἐ ρ ἀγᾶ ἐκδεδομένῳ τ α π ἰ φ, τὰ σύνορα τοῦ διαληφθέντος μετοχίου ἀρχίζοντα ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ κρη-

μῶν ῥέοντος ὕδατος διήκουσι διὰ τῶν συνόρων τῆς Κ α λ ὕ β α ς εἰς τὸν ἐν ἀποτόμῳ κατηφόρῳ κείμενον λ ὄ φ ο ν, ἐκεῖθεν εἰς τὸν ἄ λ ω ν ὀ τ ο π ο ν τοῦ Κ α ρ α λ ῆ, ἐντεῦθεν δὲ διὰ τῆς κατευθύνσεως τῆς μετὰ τῶν συνόρων τοῦ μετοχίου τοῦ Φιλοθέου συνεχομένης κοιλάδος καταλήγουσιν εἰς τὴν ἐπάνω ἁ κ ρ ὴ ρ ε ι α ν· καὶ ὅτι, ἐπειδὴ αἱ ἐντὸς τῶν συνόρων τούτων εὑρισκόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν εἰς τὸ προκείμενον μετόχιον καὶ ἐξουσιάζονται ὑπ' αὐτοῦ δυνάμει ταπίου (τίτλου ἰδιοκτησίας), ἐξαιτεῖται, ἵνα τὸ πρᾶγμα ἐρωτηθῆ παρὰ τῶν πληρεξουσίων καὶ διασαφηνισθῆ καταλλήλως.

Ἐπὶ τῇ δηλώσει καὶ αἰτήσει ταύτη ἐγένετο κατὰ πρῶτον ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων συνόρων πρὸς τὸ διαληφθὲν τ α π ῖ ο ν, ἀκολούθως δὲ ἠρωτήθησαν οἱ πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀπαντήσαντες ὡμολόγησαν ὅτι, ἐπειδὴ αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος μετοχίου, καὶ δυνάμει τ α π ῖ ο ν ἐξουσιάζονται ὑπ' αὐτοῦ, δὲν ἔχουσιν αὐτοὶ σχέσιν καὶ ἀξίωσιν διὰ τοὺς τόπους τούτους.

Ἐφ' ᾧ ἡ ὁμολογία αὕτη ἐσημειώθη ἐνταῦθα πρὸς διαφώτισιν τοῦ ζητήματος.

Πάλιν ὁ ἀνωτέρω ὀνομαστί ἀναφερθεὶς οἰκονόμος κατ' ἀντιμωλίαν τῶν εἰρημένων δημογερόντων ἐξέθεσεν ὅτι ὁ Παπᾶ Ἄνθιμος, ἰδιοκτήτης ὢν τοῦ παρὰ τὸ χωρίον Σουλινᾶ κειμένου καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα Παπᾶ Ἄνθιμος τ σ ι φ λ ι γ ῖ (μετόχιον τοῦ Παπᾶ Ἄνθιμου) γνωριζομένου ἀγκροτήματος, ἐπώλησε καὶ παρεχώρησε εἰς αὐτὸν ἀπέναντι γνωστοῦ τιμήματος τὸν τόπον τοῦ ἀγροκτήματος τούτου, προσέτι δὲ ἓνα ἀχυρῶνα, ἓνα ἀμπελῶνα ἐκτάσεως ἐνὸς στρέμματος, ἓνα ὑδρόμυλον μετὰ τοῦ περὶ αὐτὸν μικροῦ χώρου καὶ ἓνα ἀγρὸν χωρητικότητος πεντήκοντα πέντε μ ο υ ζ ο υ ρ ῖ ω ν (μοδίων) σπόρου, καὶ ὅτι δυνάμει δύο σχετικῶν τ α π ῖ ω ν καὶ ἐνὸς χοτζετίου (= ἱεροδικαστικοῦ τίτλου ἰδιοκτησίας) ἐξουσιάζει τοὺς τόπους τούτους.

Ἐπὶ τῇ ἀνωτέρω ἐκθέσει ἐγένετο ἡ ἐφαρμογὴ τῶν συνόρων πρὸς τοὺς ἀναφερθέντας τίτλους, ἀκολούθως δὲ ἠρωτήθησαν σχετικῶς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν οἱ ἀνωτέρω πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀπαντήσαντες ἐδήλωσαν ὅτι τὸ διαληφθὲν μετόχιον, γαῖαι καὶ ὑδρόμυλος ἀνήκουσιν εἰς τὸν εἰρημένον οἰκονόμον, καὶ ὅτι αὐτοὶ δὲν ἔχουσιν ἀξίωσιν διὰ τοὺς τόπους τούτους.

Ὅθεν ἡ δήλωσις αὐτῶν ἐσημειώθη ἐνταῦθα πρὸς διασάφησιν τοῦ ζητήματος.

Ὁ Παπᾶ Ἄνανίας, οἰκονόμος τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἄγιῳ Ὁρει Μονῆς τοῦ Ἁγίου Παύλου ἐξηρημένου Ἀγιοπαυλιτικοῦ μετοχίου, ἐδήλωσεν ἐν τῷ ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ, παρουσίᾳ

τοῦ μνησθέντος β ο ε β ό δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων, ὅτι, συνωδὰ τῷ ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ δευτέρου ἔτους χρονολογημένῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Γ κ α ζ α ν φ ἔ ρ ἀ γ ᾶ ἐκδεδομένῳ τίτλῳ ἰδιοκτησίας, τὰ σύνορα τοῦ ἀνωτέρω μετοχίου ἀρχίζοντα ἀπὸ τῆς μικρᾶς θ α λ ἄ σ σ η ς διήκουσι διὰ τῆς ἀνά τὴν ὁδὸν κατευθύνσεως εἰς τὴν σ φ α ι ρ ο ε ι δ ῆ π ἔ τ ρ α ν (γ ι ο υ μ ρ ο ὺ τ ἄ ς), κειμένην εἰς τὴν δεξιὰν πλευρὰν τῆς ὁδοῦ, ἐκεῖθεν εἰς τὸ κυανοῦν μ ἄ ρ μ α ρ ο ν, ἐντεῦθεν δὲ καταλήγουσι πάλιν εἰς τὴν μικρὰν θ ἄ λ α σ σ α ν, καὶ ὅτι, ἐπειδὴ αἱ ὑπὸ τῶν συνόρων τούτων περιβαλλόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἐν λόγῳ μετόχιον, ἐξαιτεῖται νὰ ἐρωτηθῶσι περὶ τούτου οἱ ἀνωτέρω πληρεξούσιοι καὶ νὰ διασαφηνισθῇ τὸ πρᾶγμα.

Ἐπὶ τῇ δηλώσει καὶ αἰτήσει ταύτη ἐγένετο ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀναφερθέντων συνόρων πρὸς τὸ σχετικὸν τ α π ἰ ο ν, κατόπιν δὲ ἠρωτήθησαν σχετικῶς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν οἱ πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀπαντήσαντες ὡμολόγησαν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν εἰς τὸ προκείμενον μετόχιον καὶ ἐξουσιάζονται ὑπ' αὐτοῦ δυνάμει τ α π ἰ ο υ, καὶ ὅτι οἱ ἴδιοι δὲν ἔχουσι διαφορὰν καὶ ἀξίωσιν διὰ τὰς ἐν λόγῳ γαίας, χειμάδια καὶ θέρετρα.

Ἔθεν ἡ ὁμολογία αὐτῶν ἐσημειώθη ἐνταῦθα πρὸς διαφώτισιν τῆς ὑποθέσεως.

Ὁ ἕτερος δὲ μοναχὸς τοῦ ἀνωτέρου ἀναφερομένου μετοχίου Ἀκάκιος ἐδήλωσεν ἐν τῷ συμβουλίῳ παρουσίᾳ τοῦ μνησθέντος β ο ε β ό δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων, ὅτι πρὸ δέκα ὀκτῶ ἐτῶν ἀπὸ τῆς κάτωθι χρονολογίας ἐμέτρησε δώδεκα χιλιάδας γρόσια εἰς ἐννέα φόρου ὑποτελεῖς Ὁθωμανοὺς ὑπηκόους, κατοίκους τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κειμένου χωρίου Κρομμυδίου, καὶ ὅτι αὐτοὶ ἀπέναντι τοῦ ποσοῦ τούτου παρεχώρησαν καὶ ἐπώλησαν εἰς αὐτόν, διὰ τὸ διαληφθὲν μετόχιον, τὰ ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ εὑρισκόμενα κτήρια, ζῶα, γαίας καὶ τὰ ἐκ τῶν χειμαδίων καὶ θερέτρων μερίδια αὐτῶν· ὅτι, ἂν καὶ ἔχουσιν οἱ Ἁγιοπαυλίται περὶ τῆς ἀγοραπωλησίας ταύτης τ α π ἰ α, ἐπειδὴ ὅμως τὰ τ α π ἰ α ταῦτα εὑρίσκονται εἰς χεῖρας ἄλλου μοναχοῦ διαμένοντος ἐν Βλαχίᾳ, καὶ ἐπειδὴ τὸ ρηθὲν χωρίον περιορίζεται ὑπὸ τῶν κάτωθι ἀναφερομένων συνόρων καὶ εὑρίσκεται δυνάμει τ α π ἰ ω ν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν, ἐξαιτεῖται νὰ καταγραφῇ ἡ δήλωσίς του καὶ νὰ ἐρωτηθῇ καὶ ἐξακριβωθῇ τὸ πρᾶγμα παρὰ τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων.

Κατὰ δὲ τὴν δήλωσιν τοῦ ἀνωτέρω μοναχοῦ τὰ σύνορα τοῦ ἐν λόγῳ χωρίου ἀρχίζοντα ἀπὸ τῶν συνόρων τοῦ μετοχίου τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας διήκουσιν εἰς τὴν θέσιν λεγομένην Π α π ᾶ Κ α λ λ ι ν ἰ κ ο υ, ἐντεῦθεν δὲ εἰς τὴν μεγάλην θάλασσαν, αὐτόθεν εἰς τὴν κοιλάδα Κούψα, ὁπόθεν εἰς τὴν

θέσιν Κερμενλίκ, ἐντεῦθεν εἰς τὴν παρὰ τὴν ὄχθην τῆς θαλάσσης βρύσιν, ἐντεῦθεν εἰς τὸ παλαιὸν Νεκροταφεῖον, αὐτόθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἐκεῖθεν εἰς τὰ σύνορα τοῦ μετοχίου τῆς Λαύρας, ἐντεῦθεν εἰς τὰ σύνορα τοῦ Χελανδαρινοῦ μετοχίου, αὐτόθεν εἰς τὴν θέσιν λεγομένην Μπαμπίλα, ὁπόθεν εἰς τὴν κυανὴν ὄροθετικὴν πέτραν, ἐκεῖθεν εἰς τὰ σύνορα τοῦ Καρακαλλινοῦ μετοχίου, ἐντεῦθεν δὲ καταλήγουσιν εἰς τὰ σύνορα τοῦ μετοχίου λεγομένου Παπᾶ Εὐσταθίου.

Ὅθεν σημειοῦται ἐνταῦθα πρὸς διαφώτισιν τῆς ὑποθέσεως ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα ἠγοράσθησαν παρὰ τῶν προμνησθέντων ὑποφόρων Ὀθωμανῶν ὑπηκόων καὶ εὐρίσκονται εἰσέτι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν διαληφθέντων καλογήρων.

Ὡς ἀναφέρεται εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην παράγραφον, ὁ διαληφθεὶς Ἀκάκιος εἶχε δηλώσει ὅτι ὁ τὰ ταπία τῶν ἀνωτέρω γαιῶν ἔχων μοναχὸς Διονύσιος εὐρίσκεται εἰς τὴν Βλαχίαν, ἀλλ' ἐπιστρέψαντος τούτου ἐν τῷ μεταξύ ὁ Ἀκάκιος καὶ ὁ ἐπίτροπος Θεόφιλος λαβόντες παρ' αὐτοῦ τὰ ἐν λόγῳ ταπία προσήγαγον εἰς τὸ ἱεροδικαστικὸν συμβούλιον.

Ὅθεν, παρατηρηθέντων οὕτω τῶν ταπίων τούτων, ἐγνώσθη ὅτι οἱ ἐννέα φόρου ὑποτελεῖς κάτοικοι τοῦ χωρίου Κρομμυδίου ὄντες ἰδιοκτῆται αὐτοῦ, κατὰ τὸ χιλιοστὸν διακοσιοστὸν εἰκοστὸν ἔννατον ἔτος ἐπώλησαν καὶ παρεχώρησαν εἰς τὸν προμνησθέντα Ἀκάκιον ἀντὶ τιμήματος δώδεκα χιλιάδων γροσίων τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος χωρίον, τὰ ἐν αὐτῷ εὐρισκόμενα κτήρια καὶ ζῶα μετὰ τῶν ἐκ γνωστῶν στρεμμάτων ἀγρῶν, χειμαδίων καὶ θερέτρων ὅτι τὰ προφορικῶς ἐκτεθέντα καὶ ἐν τῷ σχετικῷ ἐπικεκυρωμένῳ χροτίῳ ἀναφερόμενα ὀροθέσια συμφωνοῦσι πρὸς τὸ ταπίον, τὸ ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην βεβόδα τῆς Κασσάνδρας Ὁμὲρ ἀγᾶ.

Ἐφ' ᾧ, καὶ τῶν πραγματογνωμόνων τὰς αὐτὰς παρασχόντων πληροφορίας, ἐσημειώθησαν τὰ ἀνωτέρω ἐνταῦθα πρὸς διασάφησιν τῆς ὑποθέσεως.

Τῇ 25ῃ Ζιλκαντέ (ἐνδεκάτου ἀραβικοῦ μηνός) τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους 1250 (=1835 καθ' ἡμᾶς).

(Τ.Σ.) δυσανάγνωστος.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐπεκυρώθη ὑπὸ τοῦ Μουλλᾶ τῆς Θεσσαλονίκης

Σουρα - ζαντέ Ἀπδουλλάχ Σακίρ

(Τ.Σ.) Ἀπδουλλάχ.

Ἐπειδὴ προλαβόντως τινὲς ἐκ τῶν μὴ μουσουλμάνων Ὀθωμανῶν ὑπηκόων εἶχον ἀφιερῶσαι καὶ προσφέρει, κατὰ τὴν δοξασίαν των, ἀγροὺς εἰς τὰ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κείμενα μετόχια, τὸ πρᾶγμα ἐξητάσθη κατὰ τὴν

διεξαγωγήν κτηματικῆς καταγραφῆς· ἀποδειχθέντος δὲ τότε οἱ ἐν λόγῳ ἀγροὶ μείναντες ἀδέσποτοι (μ α χ λ ο ὺ λ) ἀνήκουσιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐ β κ α φ ί ω ν, διὰ μέσου τοῦ ρηθέντος β ο ε β ό δ α παρεχωρήθησαν ἀντὶ γνωστοῦ τιμήματος εἰς τὸν μοναχὸν οἰκονόμον ἐκάστου μετοχίου εἰς ὃ εἶχον ἀφιερωθῆ, καὶ ἐξεδόθησαν ἐκ νέου τὰ σχετικὰ τῶν ἀγρῶν τούτων τ α π ί α (=παραχωρητήρια).

Ἐπιπλέον πῖναξ διαλαμβάνει περὶ τῶν τοιούτων ἀγρῶν.

Ἐργράφη κατὰ τὴν ἀναφερθεῖσαν χρονολογίαν.

Ἐπιπλέον εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Π ι ν ά κ α κείμενος καὶ εἰς τὸ Σταυρονητιανὸν μετόχιον ἀφιερωμένος τεσσάρων μ ο υ ζ ο υ ρ ί ω ν (μ ο δ ί ω ν) ἀγρὸς παρεχωρήθη εἰς τὸν μοναχὸν τοῦ μετοχίου τούτου Ἀμβρόσιον ἀντὶ γροσίων 30,50 (τριάκοντα καὶ ἡμίσεος).

Ἐπιπλέον εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Β ι λ α ρ ά κείμενος καὶ εἰς τὸ προμηθησὲν μετόχιον ἀφιερωμένος δέκα μοδίων ἀγρὸς παρεχωρήθη εἰς τὸν διαληφθέντα μοναχὸν ἀντὶ γροσίων 77,50 (ἑβδομήκοντα ἑπτὰ καὶ ἡμίσεος).

Πάλιν οἱ εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Π ι ν ά κ α κείμενοι καὶ εἰς τὸ εἰρημένον μετόχιον ἀφιερωμένοι πέντε ἀγροὶ ἐκτάσεως τεσσαράκοντα δύο καὶ ἡμίσεος μοδίων παρεχωρήθησαν εἰς τὸν αὐτὸν μοναχὸν ἀντὶ γροσίων 329 (τριακοσίων εἴκοσιν ἑννέα).

Ἐπιπλέον εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Βάλτας κείμενος καὶ εἰς τὸ μετόχιον Ἀ ζ ά π ι κ ο ν προσφερθεὶς δέκα μοδίων ἀγρὸς παρεχωρήθη εἰς τὸν μοναχὸν τοῦ μετοχίου τούτου Παπᾶ Διονύσιον ἀντὶ γροσίων 77,50 (ἑβδομήκοντα ἑπτὰ καὶ ἡμίσεος).

Ἐπιπλέον ἐντὸς τῶν συνόρων τοῦ χωρίου Κ α λ ά ν δ ρ α κείμενος καὶ εἰς τὸ Ἰβηρικό μετόχιον ἀφιερωμένος εἴκοσι πέντε μοδίων σπόρου χωρητικότητος ἀγρὸς παρεχωρήθη εἰς τὸν μοναχὸν τοῦ μετοχίου τούτου Ἡσαΐαν ἀντὶ γροσίων 193,50 (ἑκατὸν ἑννεήκοντα τριῶν καὶ ἡμίσεος).

Οἱ εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Παληουρίου κείμενοι καὶ εἰς τὸ Γρηγοριατικὸν μετόχιον δεδωρημένοι δέκα τρεῖς ἀγροὶ χωρητικότητος δέκα ἑννέα μοδίων σπόρου παρεχωρήθησαν εἰς τὸν μοναχὸν τοῦ μετοχίου τούτου Παπᾶ Διονύσιον ἀντὶ γροσίων 147 καὶ 10 παράδων (ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἑπτὰ γροσίων καὶ δέκα παράδων). Οἱ εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Σουλινᾶ κείμενοι καὶ εἰς τὸ Ρωσικὸν μετόχιον ἀφιερωμένοι ἑννέα ἀγροὶ χωρητικότητος τριάκοντα ὄκτω καὶ ἡμίσεος μοδίων σπόρου παρεχωρήθησαν εἰς τὸν μοναχὸν τοῦ μετοχίου τούτου Παρθένιον ἀντὶ γροσίων 294,50 (διακοσίων ἑννεήκοντα τεσσάρων καὶ ἡμίσεος).

Ἐπιπλέον ἐν δόλω ἀντίτιμον 1.150 γροσίων.

Ἐπιπλέον ἀγροὶ χωρητικότητος 148,50 μοδίων σπόρου.

Μόνον ἑκατὸν τεσσαράκοντα ὄκτω καὶ ἡμίσεος μοδίων ἀγροὶ παρεχω-

ρήθησαν εἰς τὰ ἄνωτέρω μετόχια ἀντὶ χιλίων ἑκατὸν πενήκοντα γροσίων, τὸ δὲ ἀντίτιμον τοῦτο παρεδόθη εἰς τὸν ἄνωτέρω ἀναφερόμενον β ο ε β ό δ α ν.

Ἐφ' ᾧ ἐσημειώθησαν ταῦτα πρὸς διαφώτισιν τῆς ὑποθέσεως.

(Τ.Σ.) Ἄ π δ ο υ λ λ ά χ.

Θεσσαλονίκη, ἐθεωρήθη ἀντίγραφον πρωτοκολληθέν.

Τῇ δηλώσει καὶ πληροφορίᾳ ἁπάντων τῶν πραγματογνωμόνων, ἀποδειχθέντος καὶ γνωσθέντος ἄφ' ἑνὸς ὅτι οἱ ἐν τῷ ἐγγράφῳ τούτῳ ἀναφερόμενοι καὶ ἐκ τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὁρει μονῶν ἐξαρτώμενοι μοναχοὶ ἐξουσιάζουσι καὶ νέμονται τὰ χειμάδια, θέρετρα, ἀγρούς καὶ ἄλλας ὑπὸ γνωστῶν ὀρίων περιοριζόμενας γαίας, ἅτινα περιέχουσι τὰ ἐν τῇ χερσονήσῳ Κ α σ σ ά ν δ ρ α ς κείμενα καὶ ἐν τριάκοντα ὡς ἄνω παραγράφοις περιγραφόμενα μετόχια, ἄφ' ἐτέρου δὲ καταστάντος καταδήλου καὶ βεβαίου ὅτι δὲν δικαιούται ξένος νὰ ἐπέμβῃ εἰς τοὺς τόπους τούτους, κατεχωρίσθη καὶ ὑπεσημειώθη τὸ πρᾶγμα ἐνταῦθα πρὸς ἐπεξήγησιν καὶ διασάφησιν, ἵνα δηλαδὴ συνφδᾷ τῷ εἰς χεῖρας τῶν Ἁγιορειτῶν εὐρισκομένῳ μεγακλεεῖ φερμανίῳ, μηδεὶς ἐξ ἡμῶν ἢ τῶν ξένων ἢ τῶν ἀξιωματικῶν ἀναμιγνύηται εἰς ἀπάσας τὰς β α κ ο υ φ ι κ ά ς γαίας, χειμάδια καὶ θέρετρα, τὰ καλλιεργούμενα πρὸς ὄφελος τῶν διαληφθέντων μετοχίων ὑπὸ τῶν μοναχῶν, τῶν ἐξαρτωμένων ἐκ τῶν εἰς ἃς προσήρτηνται τὰ κτήματα ταῦτα μονῶν.

Τῇ 5ῃ Δ ζ ε μ α ζ ι ο ὑ λ ά χ ἦ ρ (ἕκτου ἀραβικοῦ μηνὸς) τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους 1251 (1836 καθ' ἡμᾶς).

Ἐ διεύθυνσις τῶν ἐβκαφίων Θεσσαλονίκης

Ἐ μεταφραστῆς Ἰωάννης Π. Παναγιωτίδης.

Δ'

Μ ο ν ό γ ρ α μ μ α

τοῦ Σουλτάνου Ἄπδούλ - Μετζίτ Χάν

Ἐξοχε καὶ μεγάλιμε μο υ σ ί ρ η καὶ β ε ζ ύ ρ η Μου Ὁ μ έ ρ Π α σ ᾱ, ὁ τὸν καζᾶν Θεσσαλονίκης διοικῶν καὶ τὰς κοινὰς ὑποθέσεις τακτοποιῶν, ὁ τὰ τῆς πολιτείας διὰ διαπεραστικοῦ νοῦ διευθύνων καὶ τὰς σπουδαίας ὑποθέσεις τῶν ἀνθρώπων δι' εὐστόχου κρίσεως διεκπεραιῶν, ὁ τὴν βάσιν τοῦ κράτους καὶ τῆς εὐτυχίας παγίων καὶ τὰ θεμέλια τῆς εὐδαιμονίας καὶ τοῦ μεγαλείου στερεῶν καὶ ὑπὸ πολλῶν χαρίτων τοῦ ὑψίστου Β α σ ι λ έ ω ς¹ περιεστοιχισμένος, νὰ διαιωνίζη ὁ Ὑψιστος τὴν τιμὴν καὶ τὸ μεγαλεῖόν σου.

1. Ἐννοεῖ τὸν θεόν, τὸν Ἄλλάχ.

Ἐνώτατε δὲ τῶν κριτῶν τῶν μουσουλμάνων, κάλλιστε τῶν διοικητῶν τῶν μονοθεϊστῶν, μεταλλεῖον ἀρετῆς καὶ γνώσεως, σηματοφόρε¹ τοῦ ἱεροῦ νόμου καὶ τῆς θρησκείας, κληρονόμοι τῶν ἐπιστημῶν, τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ Θεοῦ, πανάξιε τῆς μεγάλης εὐσπλαγχνίας τοῦ βοηθοῦ βασιλέως, σοφολογιώτατε Μεβλανά, Ἱεροδικαστὰ τῆς Θεσσαλονίκης, ἀξιεθῆτωσαν τὰ προσόντα σου.

Καύχημα τῶν εὐγενῶν καὶ τῶν ἐνδόξων, πανάξιε τῆς μεγάλης εὐσπλαγχνίας τοῦ αἰωνίου Βασιλέως, ὁ δι' ἐξόχων χαρισμάτων πεπρωκισμένος καὶ εἰς τοὺς διακεκριμένους γραμματεῖς τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μου Διβανίου συγκαταριθμούμενος, μουχασίλης τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς Μαχμούτ Ἐτχέμ, ἀξιεθῆτω ἡ δόξα σου.

Σέμνωμα δὲ τῶν εὐγενῶν καὶ τῶν ἐνδόξων, ὁ τὸν βαθμὸν τοῦ Καπουτζή-πασῆ τῆς ὑψηλῆς Μου Αὐλῆς ἔχων καὶ προλαβόντως βοεβόδα τοῦ Ἁγίου Ὁρους χρηματίσας, ὁ τελευταῖος ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς διοίκησιν λέγω τῆς χερσονήσου τοῦ Ἁγίου Ὁρους μὲ τὸν τίτλον μουχασίλης ὑπάλληλος διορισθεὶς Μεχμέτ, εἶη διαρκὲς τὸ κλέος σου.

Ἀγαῖσματα τῶν ὁμοβαθμίων καὶ τῶν ἴσων, μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς χώρας, ἀξιεθῆτω ἡ ἀξία ὑμῶν.

Ἄμα φθάση τὸ ὑψηλὸν Αὐτοκρατορικὸν Μου φερμάνιον, ἔστω ὑμῖν γνωστὸν ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς χερσονήσου τοῦ Ἁγίου Ὁρους σύγκεινται ἐκ τῶν μοναχῶν καὶ ἱερέων, ἐνδιδαιτωμένων εἰς τινὰς μονάς, καὶ ὅτι ἂν καὶ πληρῶνουν οὗτοι μόνον κεφαλικὸν φόρον, ἐπειδὴ εἰς τὰ ὄρη καὶ τὰς γαίας τῆς εἰρημένης χερσονήσου παράγεται ἀρκετὸν ποσὸν λεπτοκαρύων, δαμασκήνων, ἐλαιῶν καὶ ξυλείας, διὰ ταῦτα τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον Θεσσαλονίκης ἀνήγγειλε ταύτην τὴν φορὰν διὰ τῆς σχετικῆς ἐκθέσεώς του ὅτι καθὼς εἰς τὰ ἄλλα μέρη τοῦ κράτους ἐνηργήθησαν μεταρρυθμίσεις, οὕτω καὶ εἰς τὴν διαληφθεῖσαν χερσονήσον καταγραφέντων, ἐκτὸς τοῦ ὑπάρχοντος ἐκεῖ πληθυσμοῦ, τῶν δένδρων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ὠφελημάτων, δεόν νὰ μεταρρυθμισθῶσι καὶ τακτοποιηθῶσιν οἱ ἀπαιτούμενοι φόροι καὶ αἱ ἄλλαι ὑποθέσεις τῶν Ἁγιορειτῶν μοναχῶν. Ἐπὶ τῇ ἐκθέσει ταύτῃ ἀνατρεξάντων τῶν ἀρμοδίων κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ κτηματολογίου, καὶ μελετηθέντος τοῦ ζητήματος ἐν τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐγνώσθη ὅτι πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ εὐεργετικοῦ συστήματος τῶν ἀγαθῶν μεταρρυθμίσεων² ἡ εἰρημένη χερσονήσος διωκεῖτο ὑφ' ἐνὸς ἀνεξαρτήτου βοεβόδα, διοριζομένου ἐκ μέρους τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μου Νομισματοκοπέου, ὅτι οἱ εἰς τὰς ὑπαρχού-

1. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, *σερνάτ*.

2. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, *τανζιμάτ χαίριγιέ*.

σας δέκα ἐννέα μονὰς ἐγκατεστημένοι μοναχοὶ καὶ ἱερεῖς, συντηρούμενοι δι' ἐλεημοσυνῶν¹ καὶ εὐχῶν καὶ διὰ τῶν εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους ἀνηκουσῶν προσόδων, προερχομένων ἐκ τῶν εἰς τὰ μετόχια αὐτῶν παραγομένων γεννημάτων, κατέβαλλον εἰς τὸ ἰδιαίτερον Αὐτοκρατορικὸν Μου ταμεῖον καθ' ἕκαστον ἔτος, ἐκτὸς τοῦ ἐπιβαλλομένου νομίμου κεφαλικοῦ φόρου αὐτῶν, σὺν τῇ γενομένη κατὰ διαφόρους ἐποχὰς προσθήκῃ, τεσσαράκοντα μίαν χιλιάδας διακόσια ἐξήκοντα τρία γρόσια ἀπέναντι τῶν προϊόντων τῶν εἰς τὴν κατοχὴν καὶ ἐξουσίαν αὐτῶν εὕρισκομένων ἀμπελώνων, κήπων καὶ καρποφόρων δένδρων, τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας τῶν μετοχίων καὶ τῆς ἀσυδοσίας αὐτῶν, καὶ ἀντισταθμίσματος τοῦ πρὸς ἀγορὰν σίτου δικαιώματος² ὡς καὶ ἀπέναντι ἄλλων προσόδων αὐτῶν, καὶ ὅτι καίτοι ἐδόθη εἰς τοὺς Ἁγιορείτας προηγουμένως ἱερὸν φερμάνιον, ἵνα, ἐφ' ὅσον καταβάλλουσιν ἀνελλιπῶς τὰ ἀπαιτούμενα δέκατα τῶν γεννημάτων αὐτῶν, τῶν παραγομένων εἰς τὰ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ καὶ τῷ καζῆ καὶ τοῖς δήμοις Θεσσαλονίκης εὕρισκόμενα πεντήκοντα ὀκτώ (58) μετρία αὐτῶν, τὸν φόρον τοῦ ὑπὸ τῶν μοναχῶν καταναλισκομένου χοιρείου κρέατος καὶ ἄλλους ἐπιβεβλημένους εἰς αὐτοὺς δασμούς, ἀπαλλάσσονται ἀπὸ πάντων τῶν ἄλλων μικρῶν τε καὶ μεγάλων φόρων. Ἐὰν καὶ εἶναι κεχωρισμένος ὁ ὑφιστάμενος πληθυσμὸς τῶν χριστιανῶν κατοίκων καὶ ὑπηκόων τῆς Αὐτοκρατορικῆς Μου ἐπικρατείας, ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς καταγραφῆς τῶν πραγματικῶν κερδῶν καὶ ὠφελειῶν αὐτῶν ἐν ταῖς εἰς ἅπαντας τοὺς εἰσπράκτορας τῶν κυβερνητικῶν φόρων ἐγχειριζόμεναις ὑψηλαῖς ὀδηγίαις, ἐπειδὴ τὸ κατὰ τὸν ἐκτεθέντα τρόπον ἐκ τῆς εἰρημένης χερσονήσου εἰσπραχθησόμενον καὶ εἰς τὸ ἰδιαίτερον Αὐτοκρατορικὸν Μου ταμεῖον ἀνήκον ἀνωτέρω ποσὸν τῶν τεσσαράκοντα μιᾶς χιλιάδων διακοσίων ἐξήκοντα τριῶν γροσίων ὡς καὶ τὸ ὡς συνήθεις πρόσοδοι κεχωρισμένον ποσὸν τῶν χιλίων ἐξακοσίων πεντήκοντα γροσίων, ἤτοι ἐν ὄλῳ τὸ ποσὸν τῶν τεσσαράκοντα δύο χιλιάδων ἐνεακοσίων δέκα τριῶν γροσίων, δὲν εἶχεν εἰσαχθῆ καὶ σημειωθῆ κατὰ λάθος εἰς τὸ ἀντίγραφον τοῦ κώδικος, τὸ εἰς τὸν προμνησθέντα ἀξιωματοῦχον ἐγχειρισθέν, καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἀπαίτησιν τῶν ἀγαθῶν μετὰ ρυθμίσεων ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς φορολογίας ἅπαντες, οἱ τε ἀπηλλαγμένοι φόρου καὶ οἱ μὴ τοιοῦτοι, πρέπει νὰ θεωρῶνται κατὰ τὸν σχετικὸν νόμον ἴσοι, διὰ ταῦτα τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ὑποθέσεως παραπεμφθείσης καὶ εἰς τὸ ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης, ἐγνώσθη ὅτι ὁ τελωνειακὸς δασμὸς τῶν καρπῶν καὶ τῶν ὁμοίων αὐτοῖς πραγμάτων, τῶν πωλουμένων ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς εἰρημένης χερσονήσου, θὰ λαμβάνηται εἰς τὰ μεταφερόμενα μέρη, καὶ ὅτι ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ δέκατα τῶν εἰρημένων με-

1. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, νουζουράτ.

2. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, μουπαγεάι ζαχιριγέ πετιλιγισί.

τοχίων, ταῦτα ὡς πρότερον θὰ εἰσπράττωνται ὑπὸ τοῦ μ ο υ χ α σ ί λ η Θεσσαλονίκης.

Ἄπαντα ταῦτα, ἀφ' οὗ συνεζητήθησαν μετὰ τῶν ἐκ τῶν κατοίκων τῆς εἰρημένης χερσονήσου ἐν τῇ Πύλῃ τῆς εὐδαιμονίας Μου εὕρισκομένων μοναχῶν ὀνομαζομένων Ἰλαρίωνος καὶ Διονυσίου, ἀπεφασίσθησαν τὰ ἑξῆς:

1) Προστιθεμένων εἰς τὸ εἰρημένον ποσόν, ἤτοι τὸν προηγούμενον κατ' ἀποκοπὴν φόρον αὐτῶν, δέκα χιλιάδων τόσων γροσίων νὰ ἀναβιβάζεται ὁ φόρος οὗτος εἰς πενήκοντα τρεῖς χιλιάδας γρόσια.

2) Τὸ ὠρισμένον χρηματικὸν τοῦτο ποσὸν νὰ καταβάλληται ἀνελλιπῶς εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ μέρους τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτρόπου τῆς εἰρημένης χερσονήσου διὰ μὲν τὰ ἔτη 1256 καὶ 1257 προκαταβολικῶς, διὰ δὲ τὸ προσεχὲς ἔτος 1258 εἰς τρεῖς δόσεις, ὧν ἡ πρώτη πληρωτέα τὴν πρώτην Ρ ε μ π ῆ ο ὑ λ ο ὑ λ ι ά(;) ἢ δευτέρα τὴν πρώτην τοῦ ἱεροῦ Ρ ε τ ζ ἔ π καὶ ἡ τρίτη τὴν πρώτην τοῦ σεβαστοῦ Σ ε β ἄ λ τοῦ ἔτους τούτου.

3) Τὸ κατ' ἀποκοπὴν ἐπὶ τῶν οἰνοπνευμάτων δικαίωμα, τὸ συγκείμενον ἐκ δύο χιλιάδων γροσίων, νὰ προστίθεται εἰς τὸν ἀνωτέρω ἀναφερόμενον φόρον καὶ καταβάλληται ὑπὸ τῶν διαληφθέντων χριστιανῶν ὑπηκόων κατὰ τὰς προμνησθείσας δόσεις.

4) Νὰ καταβάλληται φροντὶς πρὸς καλὴν διοίκησιν τῆς χερσονήσου, πρὸς τοῦτο δὲ νὰ διορίζεται καὶ ἀποστέλληται ἀνεξαρτήτως εἰς αὐτὴν εἰς ἰκανὸς καὶ συνετὸς ὑπάλληλος μὲ τὸν τίτλον εἰσπράκτωρ τῶν κυβερνητικῶν φόρων ἐκπληρῶν χρέη κ α ἱ μ α κ ἄ μ η, ὅπως εἰσπράττηται ἐγκαίρως καὶ ἰδιαιτέρως ὁ ἐκ τριάκοντα ἑννέα χιλιάδων ὀκτακοσίων πενήκοντα πέντε γροσίων κεφαλικὸς φόρος τῆς εἰρημένης χερσονήσου παρὰ τοῦ ὑπάρχοντος πληθυσμοῦ αὐτῆς, διανεμόμενος κατὰ τὸν νόμον εἰς τρεῖς τάξεις ἀτόμων, λαμβανομένης πρὸς τοῦτο ὑπ' ὄψει τῆς προσωπικῆς ἀξίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως ἐκάστου Ἁγιορείτου, καὶ καταβάλληται συνάμα φροντὶς πρὸς ταχεῖαν τοῦ φόρου τούτου ἀποστολὴν εἰς τὸ εἰρημένον ταμεῖον μετὰ καταλόγου ἀπογραφῆς, ἀναγράφοντες τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον ἐκάστου φορολογουμένου.

5) Νὰ θεωρῆται τοῦ λοιποῦ περιττὸς ὁ ἀπὸ τὴν Θεσσαλονικὴν διορισμὸς τελώνου διὰ τὴν εἰρημένην χερσονήσον καὶ νὰ διεξάγηται ἡ τελωνειακὴ ὑπηρεσία διὰ τοῦ προμνησθέντος ὑπαλλήλου.

6) Νὰ προσδιορίζεται διὰ τὸν διαληφθέντα ὑπάλληλον, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ προκατόχου καὶ τῶν ὁμοβαθμίων του, μηνιαῖος μισθὸς μετὰ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ σιτηρεσίου του, χίλια τετρακόσια γρόσια.

Τοιοῦτοτρόπως, ἀφ' οὗ οἱ διαληφθέντες μοναχοὶ Ἰλαρίων καὶ Διονύσιος ἀνάλαβον ὑποχρέωσιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων ὄρων, ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω συμβουλίου νὰ ἐκδοθῇ ἐν σχετικὸν ἱερόν, ἤτοι

Αὐτοκρατορικὸν φερμάνιον διὰ τὸν κατὰ τὸν ἐκτεθέντα τρόπον διορισμὸν τοῦ προμνησθέντος ὑπαλλήλου, καὶ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς εἰρημένους ὑπηκόους ἀντίγραφον τοῦ φερμανίου τούτου.

“Ὅθεν, συνωδὰ πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὑποβληθεῖσαν ἔκθεσιν τοῦ ἐξόχου καὶ μεγατίμου καὶ τὰς κοινὰς ὑποθέσεις τακτοποιοῦντες πιστοῦ καὶ ἀφωσιωμένου μ ο υ σ ί ρ η καὶ β ε ζ ὑ ρ η Μου, τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Ὑπουργοῦ λέγω τῶν Οἰκονομικῶν Σ α φ β ε τ ι Π α σ ᾶ, οὐ τὴν τιμὴν καὶ τὸ μεγαλεῖον διαιωνίζοι ὁ Ὑψιστος, ζητηθειῶν ὁδηγιῶν περὶ τῆς ἐν λόγῳ ὑποθέσεως παρὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Μου Μεγαλειότητος ἔδωκα ὑψηλὴν Αὐτοκρατορικὴν διαταγὴν, ἵνα ἐνεργηθῇ κατὰ τὸν ἀνωτέρω περιγραφόμενον τρόπον ἢ ὑπόθεσις αὕτη. Συμφώνως δὲ τῇ ὑψηλῇ ἀπαιτήσῃ τῆς ἐκδοθείσης ταύτης μεγαλοπρεποῦς Σουλτανικῆς Μου διαταγῆς, καταχωρισθείσης τῆς ἀνωτέρω ὑποθέσεως εἰς τὸ Λογιστήριον τῶν Κυβερνητικῶν προσόδων, ἐνηργήθησαν τὰ δέοντα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Καὶ προστιθεμένου τοῦ ἐκ δύο χιλιάδων γροσίων ὠρισμένου ἐπὶ τῶν οἶνοπνευμάτων δικαιώματος εἰς τοὺς ὡς ἄνω προσδιορισθέντας φόρους τῶν Ἁγιορειτῶν, ἀποτελουμένους ἐκ πεντήκοντα τριῶν χιλιάδων γροσίων, ἐλήφθη παρὰ τῶν μνησθέντων δύο μοναχῶν ἐνυπόγραφον χρεωστικὸν ὁμόλογον, δηλοῦν ὅτι ἐκτὸς τῶν φόρων τῶν Ἁγιορειτῶν τῶν εἰσπρακτέων προκαταβολικῶς διὰ τὰ ἔτη 1840 καὶ 1841, θὰ καταβληθῶσιν ἀνελλιπῶς καὶ ἐξ ὀλοκλήρου αἱ ἀναφερθεῖσαι δόσεις τοῦ χιλιοστοῦ διακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ὀγδοῦ σεληνιακοῦ ἔτους ἅμα τῇ λήξει αὐτῶν, καὶ ἐφυλάχθη τὸ ὁμόλογον τοῦτο εἰς τὸ εἰρημένον Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

“Ὅθεν, ἀνατεθείσης τῆς κατὰ τὸν ἐκτεθέντα τρόπον καλῆς διοικήσεως τῆς εἰρημένης χερσονήσου εἰς σὲ τὸν προμνησθέντα συνετὸν ὑπάλληλον, ἐξεδόθη καὶ ἐνεχειρίσθη εἰς σὲ ἕτερον ἱερὸν Μου φερμάνιον, τὸ ὅποιον διαλαμβάνει περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ὑπηρεσίας σου καὶ διὰ τοῦ ὁποίου διατάσσεται νὰ ἐπιστᾶς μεγάλως τὴν προσοχὴν σου εἰς τὰ ἑξῆς:

1) Νὰ εἰσπράττωνται ὡς πρότερον παρὰ τοῦ μ ο υ χ α σ ί λ η Θεσσαλονίκης τὰ ἀπαιτούμενα νόμιμα δέκατα τῶν ἀνωτέρω μετοχίων, τῶν ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ καὶ τῇ ὑποδιοικήσει καὶ τοῖς δήμοις Θεσσαλονίκης εὑρισκομένων.

2) Ἐξαιρουμένου τοῦ τελωνειακοῦ φόρου τῶν καρπῶν καὶ ἄλλων πραγμάτων τοῦ εἰσπραχθησομένου κατὰ τὸν νόμον εἰς τὰ μέρη ὅπου θὰ μεταφέρονται τὰ ἀνωτέρω πράγματα, νὰ εἰσπράττης συμφώνως τῷ ἐγχειρισθέντι σοι νέῳ τιμολογίῳ τὸν τελωνειακὸν δασμὸν τῶν προϊόντων τῶν ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ εὑρισκομένων μετοχίων καὶ ἀγρῶν τῶν μοναχῶν, τὰ ὅποια θὰ πωλῶνται ὑπ’ αὐτῶν εἰς τὸν τυχόντα, καὶ, ἀφῆνων ἀφορολόγητα τὰ τρόφιμα καὶ ἄλλα πράγματα, τὰ πρὸς συντήρησιν τῶν Ἁγιορειτῶν ἀπαιτούμενα καὶ ἐκ τῶν ἀνωτέρω μετοχίων καὶ ἀγρῶν αὐτῶν προερχόμενα, τὸν δα-

σμὸν τοῦτον ὡς καὶ τὸν εἰσπραχθῆσόμενον τοιοῦτον ἐκ τῶν ἄνευ τελωνειακῆς ἀδείας ἀφικνουμένων πραγμάτων νὰ ἀποστέλλης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καθ' ἕκαστον μῆνα μεθ' ἑνὸς σχετικοῦ καταλόγου τῶν πραγματοποιουμένων προσόδων.

3) Νὰ ἀποστέλλης καὶ τὸ πρωτόγραφον τοῦ εἰρημένου καταλόγου εἰς τὸ τελωνεῖον τῶν ἐμπορευμάτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

4) Νὰ εἰσπράττης ἐν καιρῷ τῷ δέοντι καὶ ἰδιαιτέρως τὸν ἀναφερθέντα κεφαλικὸν φόρον ἀπὸ ἕνα ἕκαστον τῶν ὑπαρχόντων κατοίκων τῆς διαληφθείσης χερσονήσου, θεωρηθησομένων ὡς ἀνηκόντων κατὰ τὸν νόμον εἰς τρεῖς τάξεις ἀτόμων ἀναλόγως τῆς ἀτομικῆς ἀξίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως αὐτῶν καὶ νὰ τὸν ἀποστέλλης εἰς τὸ εἰρημένον Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ καταλόγου ἀπογραφῆς, ἀναγράφων τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον ἐκάστου φορολογουμένου.

5) Νὰ παραδίδης εἰς τὸ εἰρημένον Ὑπουργεῖον κατὰ τὰς ὠρισμένας ἐποχὰς τὸν ἀνωτέρω κατ' ἀποκοπὴν φόρον μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἴνοπνευμάτων δικαιώματος.

6) Νὰ λαμβάνης καθ' ἕκαστον μῆνα τὸν μισθόν σου μετὰ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ σιτηρεσίου σου, ἀποτελούμενον ἐκ χιλίων τετρακοσίων πενήκοντα γροσίων.

7) Προστατεύων καὶ ὑπερασπιζόμενος, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Αὐτοκρατορικῆς Μου Μεγαλειότητος, πάντας τοὺς Ἄγιορείτας, νὰ προσελκύης διὰ τῆς τιμίας καὶ ἀμέμπτου σου διαγωγῆς καὶ συμπεριφορᾶς τὴν εὐαρέσκειαν αὐτῶν. Ἐφ' ᾧ τὸ παρὸν μεγακλεές Μου φερμάνιον ἐκδοθὲν ὡς δεῦτερον, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, ἀντίγραφον, παρεδόθη εἰς τοὺς διαληφθέντας ὑπηκόους, ἵνα εὐρίσκηται εἰς χεῖρας αὐτῶν.

Ἄμα περιέλθη ἡ ὑπόθεσις εἰς γνῶσίν σου, συμφώνως τῷ ἀνωτέρω ἐκτεθέντι τρόπῳ νὰ προβαίνης εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἀνωτέρω ζητημάτων, καὶ ἐκπληρῶν μετ' ἐπιμελείας καὶ καλῶς τὸ καθήκον σου νὰ καταβάλλης φροντίδα καὶ ἐφιστᾶς τὴν προσοχὴν σου εἰς τὸ νὰ δεικνύης διὰ παντὸς τρόπου τὴν πρέπουσαν σύνεσιν καὶ ἰκανότητα, καὶ νὰ ἀπέχης καὶ προφυλάττησαι ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιτρέπης κατάστασιν πραγμάτων καὶ ἐνέργειαν ἀντιβαίνουσαν εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν Μου διαταγὴν καὶ συγκατάθεσιν.

Καὶ ὑμεῖς οἱ διακεκριμένοι κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι, μ ο υ σ ῖ ρ η ς καὶ μ ε β λ α ν ᾱ ς, μ ο υ χ α σ ῖ λ η ς καὶ οἱ λοιποί, ὅταν μάθητε καλῶς τὸ περιεχόμενον τοῦ ἱεροῦ Μου φερμανίου, γινώσχετε ὅτι ἐξεδόθη τὸ μεγακλεές Μου τοῦτο φερμάνιον ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ καταβάλλητε πᾶσαν φροντίδα καὶ προσοχὴν εἰς τὸ νὰ συμμορφώνησθε εἰς τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ ἀπαίτησιν.

Ὅθεν διατάττω, ἵνα, ὅταν φθάσῃ τὸ εἰς ὃ ὀφείλουσι νὰ ὑπακούωσι καὶ νὰ συμμορφώνωνται φερμάνιον Μου τοῦτο, ἐνεργήσητε συνφδὰ τῷ

περιεχομένῳ αὐτοῦ, ἐκδοθέντος κατὰ τὸν ἐκτεθέντα τρόπον μετὰ τιμῆς διὰ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπόθεσιν.

Οὕτω νὰ γινώσκετε καὶ εἰς τὸ ἰ ε ρ ὸ ν σ η μ ε ἴ ο ν τὸν ἐπὶ τὸν φερμάνιου του γ ρ ᾱ ὡς ὑπογραφήν τοῦ Σουλτάνου καὶ νὰ πιστεύητε.

Ἐγράφη ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Ζιλικαντῆ (ἐνδεκάτου ἀραβικοῦ μηνός) τοῦ χιλιοστοῦ διακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου σεληνιακοῦ ἔτους.

Ὁ μεταφραστὴς Ἰωάννης Π. Παναγιωτίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΒΑΣΔΡΑΒΕΛΛΗΣ

R É S U M É

J e a n V a s d r a v e l l i s, Firmans inédits concernant les propriétés des monastères du Mont Athos, qui se trouvent à la péninsule de Chalcidique.

L' auteur publie en traduction grecque quatre firmans inédits concernant les propriétés du Mont Athos, qui se trouvent à la péninsule de Kassandra à Chalcidique. Ces firmans datés de 1700 - 1850 proviennent des archives des monastères du Mont Athos (Protaton, Karyai et Lavra).

Ces firmans, traduits avant plusieurs années par Ioannis Panayotides, fournissent des informations sur l'histoire du Mont Athos, mais surtout sur la vie économique et privée des monastères et des moines, sur les différents sites, les villages de la région etc.